

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/30)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 235 slutlig — 2000/0117(COD)

(Framlagt av kommissionen den 6 maj 2002 i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget)

1. Bakgrund

Förslaget översändes till rådet och Europaparlamentet (KOM(2000) 276 slutlig — 2000/0117(COD)) i enlighet med artikel 175.1 i fördraget: 11 juli 2000

Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande: 26 april 2001

Regionkommitténs yttrande: 13 december 2000

Europaparlamentets yttrande vid första behandlingen: 17 januari 2002

2. Syftet med kommissionens förslag

Direktivet om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi och transporter har ett tredubbelt syfte, nämligen att göra de befintliga juridiska ramarna modernare, enklare och flexibla. Uppdatering behövs för att ny teknik och ändrade ekonomiska förutsättningar skall beaktas, inbegripet pågående eller kommande liberaliseringar för vissa av de åsyftade verksamheterna. En förenkling är nödvändig för att rättsakterna skall bli lättare att förstå för användarna, och att upphandlingen sker enligt exakt samma normer och principer, samtidigt som de berörda enheterna (köpare såväl som leverantörer) får bättre kännedom om sina rättigheter. Flexibilitet i förfarandena behövs för att man skall kunna svara upp till inköparnas och marknadsaktörernas behov.

3. Kommissionens synpunkter på de ändringsförslag som antagits av Europaparlamentet

Kommissionen har godtagit, antingen i sin helhet eller delvis och eventuellt med en omformulering, 47 ändringsförslag av de 83 ändringsförslag som parlamentet antagit.

3.1 Ändringsförslag som Kommissionen godtagit i deras helhet eller som omformulerats av rent formella skäl (ändringsförslagen 111, 7, 8, 67, 68 och 69)

I ändringsförslag 111 införs ett nytt skäl i vilket understryks att direktivet inte strider mot att en upphandlande enhet vidtar eller tillämpar åtgärder som är nödvändiga för skydd av vad allmänintresset fordrar: ordning, moral, säkerhet och folkhälsa, skydd av människors, djurs och växters liv. Kommissionen godtar detta ändringsförslag men vill betona att det är formulerat på ett sådant sätt att det återger bestämmelserna i fördraget (artikel 30):

Skäl: "(2c) Ingenting i detta direktiv får hindra en upphandlande enhet från att vidta eller genomdriva de åtgärder som behövs för att skydda allmän ordning, allmän moral och allmän säkerhet samt människors och djurs hälsa och liv eller att bevara växter, särskilt med sikte på en hållbar utveckling, förutsatt att dessa åtgärder inte är diskriminerande och varken står i strid med målet att liberalisera marknaderna inom offentlig upphandling eller med fördraget."

Genom ändringsförslag 7 ändras skäl 34 så att det uttryckligen framgår att den upphandlande enheten bör beakta bud som baseras på lösningar som skiljer sig från, men är likvärdiga med, dem som de själva föreslår, och att de är skyldiga att motivera alla beslut där likvärdighet inte föreligger.

Ändringsförslag 7 måste kombineras med andra ändringsförslag som rör samma problematik – se kommentarerna till ändringsförslag 35, 36, 38, 40, 95, 99 och 118.

Med ändringsförslag 8 ändras skäl 42. Därmed införs ingenjörs-tjänster bland exemplen på tjänster för vilka ersättningen är reglerad av nationella bestämmelser som inte får påverkas.

Enligt ändringsförslagen 67, 68 och 69 utgår de mycket detaljerade bestämmelserna om hur de olika kriterierna kommer att viktas inbördes vid bedömningen av vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt. Detta är ett godtagbart förslag då det förenklar bestämmelserna för hur viktningen skall anges.

⁽¹⁾ EGT C 29 E, 30.1.2001, s. 112.

3.2 *Ändringsförslag som kommissionen godtagit efter omarbetning, delvis eller i sak (ändringsförslagen 89–96, 4, 33, 9, 70, 35, 36, 38, 40, 95, 99–118, 64, 18, 57, 109, 60, 43, 47, 13, 16, 21, 22, 26, 27, 29, 30, 117, 51, 53, 56, 66, 75, 76, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 85 och 86)*

Med ändringsförslagen 89–96 införs ett nytt skäl genom vilket vikten av att miljöpolitiken integreras i området för offentlig upphandling markeras. I artikel 6 i fördraget stadgas att miljöskyddet skall integreras i de andra politikområdena: Det innebär att såväl miljöpolitiken som den som omgärdar offentlig upphandling samordnas. Kommissionen anser att de upphandlande enheterna skall tillåtas att upphandla "gröna" varor/tjänster med bästa förhållandet kvalitet/pris. Kommissionen godtar ändringsförslaget med följande omarbetning:

Skäl: "(2b) I artikel 6 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen föreskrivs det att miljöskyddskraven skall integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och verksamhet enligt artikel 3 i fördraget, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.

Genom detta direktiv förtydligas således hur de upphandlande enheterna kan bidra till att skydda miljön och främja en hållbar utveckling samtidigt som det säkerställs att de upphandlande enheterna kan erhålla det bästa förhållandet kvalitet/pris för dessa kontrakt."

Med ändringsförslag 4 införs ett nytt skäl med syftet att klargöra att upphandlande enheter kan uppställa villkor som rör utförandet av kontraktet, exempelvis när det gäller främjande av sociala målsättningar, förutsatt att dessa klausuler är förenliga med gemenskapsrätten. För att de två direktiven om offentlig upphandling skall överensstämma med varandra, bör denna möjlighet även utsträckas till att gälla miljöskyddet⁽¹⁾.

Syftet med ändringsförslag 33 om ändring av artikel 33 tredje stycket är att fastställa att villkoren för utförandet kan inbegripa villkor som har att göra med främjandet av målsättningar för socialpolitiken; det syftar dessutom till att bättre stärka respekten för principerna om lika behandling, icke-diskriminering och öppenhet när upphandlande enheter kräver särskilda utförandevillkor för anbudsinfordringarna. I denna ändring fastställs i en särskild bestämmelse något som redan finns i artikel 9, som har en allmän räckvidd.

⁽¹⁾ Se parlamentets ändringsförslag 10 till förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av varor, tjänster och byggtjänster.

Kommissionen godtar alltså ändringsförslagen 4 och 33 och har inarbetat dem i följande texter:

Skäl: "(32) Villkoren för genomförande av en upphandling bör anses vara förenliga med direktivet, förutsatt att de inte är direkt eller indirekt diskriminerande och att de redovisas i det meddelande som används som konkurrensutsättning eller i de allmänna specifikationerna. Villkoren kan syfta till främjande av yrkesutbildning på arbetsplatsen och anställning av personer som har särskilda svårigheter att komma in på arbetsmarknaden, bekämpning av arbetslöshet eller miljöskydd, och skapa skyldigheter att i samband med fullgörandet av ett kontrakt anställa långtidsarbetslösa eller att genomföra utbildning för arbetslösa eller ungdomar, att följa bestämmelserna i grundläggande ILO-konventioner om dessa inte har införlivats med den nationella lagstiftningen eller att anställa ett större antal personer med funktionshinder än som krävs enligt den nationella lagstiftningen."

"Artikel 37a

Villkor för genomförande av upphandlingen

En upphandlande enhet får ställa särskilda krav på hur kontraktet skall fullgöras på villkor att kraven är förenliga med gemenskapsrätten eller anges i det meddelande som används för konkurrensutsättning eller i de allmänna specifikationerna. Dessa krav får bland annat omfatta sociala hänsyn och miljöhänsyn."

Med ändringsförslag 9 införs ett nytt skäl 42a med syftet att precisera att upphandlande enheter får avvisa anbud som är onormalt låga som en följd av anbudsgivarens underlåtenhet att följa social- och arbetsmarknadslagstiftningen. Denna möjlighet finns redan i befintlig lagstiftning, varför det räcker att på lämpligt sätt uttryckligen ange detta.

Med ändringsförslag 70 ändras artikel 55 om orimligt låga anbud genom att uttrycket "i förhållande till uppgiften" byts ut mot "i förhållande till den leverans, den tjänst eller den byggtjänst som skall utföras". Av motiveringen (att denna bestämmelse skall tillämpas på material och byggtjänster och inte bara på tjänster) framgår att ändringsförslaget baseras på ett missförstånd som beror på ett översättningsproblem. Bestämmelsen skall nämligen tillämpas på alla tre typerna av kontrakt. För att överensstämmelsen med det klassiska direktivet skall bevaras och för att olika tolkningar i fortsättningen skall undvikas bör den franska versionen av den befintliga lagstiftningen inte ändras, då det där framgår tillräckligt tydligt att bestämmelsen skall tillämpas på de tre typerna av kontrakt. Det bör dessutom tillses att samma sak gäller för alla språkversioner⁽²⁾.

⁽²⁾ I den engelska språkversionen måste därför hänvisas till "goods, works or services".

Kommissionen godtar ändringsförslagen 9 och 70 med följande formulering:

"Artikel 55

Onormalt låga anbud

1. Om det vid en viss upphandling finns anbud som förefaller onormalt låga i förhållande till den uppgift som skall utföras, skall den upphandlande enheten, innan anbudet förkastas, skriftligen begära sådana förtydliganden om anbudens innehåll som den anser sig behöva.

Dessa förtydliganden kan särskilt gälla

- a) resurssnåla tillverkningsförfaranden, sätt att tillhandahålla tjänster, bygghetoder,
- b) tekniska lösningar och/eller ovanligt gynnsamma förhållanden som anbudsgivaren kan räkna med för att leverera varor eller tjänster eller för att utföra byggentreprenaden,
- c) originaliteten i anbudsgivarens projekt med avseende på varor, tjänster och byggentreprenader,
- ca) hur anbudsgivaren följer de bestämmelser om skydd och arbetsvillkor som gäller på den ort där arbetet skall utföras,
- d) möjligheten för anbudsgivaren att få statligt stöd.

2. Den upphandlande enheten skall i samråd med anbudsgivaren granska anbudet med beaktande av de ingivna förklaringarna.

3. Om en upphandlande enhet fastställer att ett anbud är onormalt lågt på grund av att anbudsgivaren har fått statligt stöd, får anbudet förkastas enbart av denna anledning först efter samråd med anbudsgivaren och om denne inom den rimliga tidsfrist som fastställs av den upphandlande enheten inte kan bevisa att det berörda stödet har beviljats lagligen. Om den upphandlande enheten förkastar ett anbud under sådana omständigheter, skall den underrätta kommissionen om detta."

Ändringsförslagen 35, 36, 38, 40, 95, 99–118 rör artikel 34 om de tekniska specifikationerna.

I ändringsförslag 35 föreslås att de tekniska specifikationerna skall kunna utformas som krav rörande produktens miljöpåverkan under hela dess livscykel. Kommissionen delar denna inställning.

Med ändringsförslag 36 införs en ny definition, nämligen "likvärdiga standarder", på ett ställe där det istället rör sig om ett anbud som ger en likvärdig lösning. Även om ändringsförslaget skall förstås som att det handlar om likvärdiga lösningar, är det inte godtagbart att kostnaderna införlivas i definitionen av dessa, eftersom prisskillnaderna måste tas med vid bedömningen av anbudet på grundval av tilldelningskriterierna, inte för att göra det möjligt att utesluta anbud vilka bygger på andra lösningar som inte överensstämmer med den upphandlande enhetens tekniska specifikationer.

Med ändringsförslagen 99–118 ändras artikel 34 så att det tydligare framgår att den upphandlande enheten inte kan avvisa ett anbud när anbudsinlämnaren har bevisat att det på ett likvärdigt sätt uppfyller kontraktsvillkoren.

I ändringsförslag 38 preciseras dels att en provningsrapport från ett erkänt organ kan utgöra ett lämpligt bevissätt, dels att de upphandlande enheter som förkastar en lösning som de inte anser likvärdig är skyldiga att motivera detta beslut och på begäran meddela marknadsaktörerna därom. Skyldigheten att meddela motiveringen beaktas rent allmänt i artikel 48.2.

Ändringsförslag 40 syftar till att göra det möjligt att i undantagsfall hänvisa till särskilda framställningsförfaranden eller en viss tillverkare eller leverantörer.

Möjligheten att hänvisa till ett särskilt framställningsförfarande kan godtas om följden av detta inte blir att kontraktet förbehålls en viss leverantör.

Ändringsförslag 95 rörande bilaga XX syftar till en ändring av definitionen av de tekniska specifikationerna genom att även miljöpåverkan, bruksanvisningar och produktionsmetoder samt produktionsprocesser beaktas.

Denna del av ändringsförslaget förtydligar texten i linje med kommissionens meddelande av den 4 juli 2001 om möjligheterna att ta miljöhänsyn vid offentlig upphandling ⁽¹⁾ och kan därför godtas efter en omarbetning.

I ändringsförslaget föreslås också att formgivning med tanke på alla krav, inklusive tillgänglighet för funktionshindrade, skall tas med.

⁽¹⁾ Tolkningsmeddelande från kommissionen om gemenskapslagstiftning med tillämpning på offentlig upphandling och möjligheterna att ta miljöhänsyn vid offentlig upphandling, KOM(2001) 274 slutlig (EGT C 333, 29.11.2001, s. 13).

Med hänsyn även till ändringsförslag 7, som behandlas i punkt 3.1 ovan, godtar kommissionen ändringsförslagen 35, 36, 38, 40, 95, 99–118 i skäl 34, artikel 34, artikel 48.2 och bilaga XX med följande omformulering:

Skäl: "(34) De tekniska specifikationer som offentliga inköpare upprättar skall tillåta att offentlig upphandling utsätts för konkurrens. Det måste därför vara möjligt att lämna anbud som baseras på olika tekniska lösningar. De tekniska specifikationerna måste följaktligen kunna bygga på prestanda- och funktionskrav och, om det hänvisas till europeisk standard eller, i avsaknad av sådan, till nationell standard, bör de upphandlande enheterna beakta anbud som baseras på likvärdiga lösningar, som uppfyller de upphandlande enheternas krav och är likvärdiga när det gäller säkerheten. För att visa att en lösning är likvärdig bör anbudsgivarna kunna använda vilket bevis som helst. Den upphandlande enheten måste kunna motivera alla beslut om att likvärdighet inte föreligger.

En upphandlande enhet som önskar fastställa miljökrav i de tekniska specifikationerna vid en bestämd upphandling, får föreskriva särskilda miljöegenskaper och/eller miljöeffekter för grupper av varor eller tjänster. De får om de så önskar använda lämpliga specifikationer för att klargöra vilka varor eller tjänster som efterfrågas, med krav som fastställts genom miljömärkning, t.ex. europeisk miljömärkning, (mång-)nationell miljömärkning eller någon annan miljömärkning eller delar av dessa specifikationer. Denna möjlighet står dock endast öppen om kraven för märkningen har utvecklats och anpassats på grundval av vetenskapliga uppgifter, genom en process där alla berörda parter, såsom offentliga organ, konsumenter, tillverkare, distributörer eller miljöorganisationer kan delta och om märkningen är tillgänglig för alla berörda parter."

"Artikel 34

Tekniska specifikationer

1. Tekniska specifikationer enligt definitionen i punkt 1 i bilaga XX skall ingå i kontraktshandlingarna, såsom meddelanden om upphandling, allmänna specifikationer och kompletterande handlingar.

2. De tekniska specifikationerna skall tillåta anbudsgivare att delta på lika villkor och får inte innebära omotiverade hinder mot att offentlig upphandling öppnas för konkurrens.

3. Utan att det påverkar de rättsligt bindande tekniska reglerna i den utsträckning som dessa är förenliga med gemenskapsrätten skall de tekniska specifikationerna vara utformade på något av följande sätt:

a) Genom en hänvisning till specifikationer enligt bilaga XX i prioritetsordning avseende sådana nationella standarder som genomför europeiska standarder, till europeiska tekniska

godkännanden, till gemensamma tekniska specifikationer, till internationella standarder, till andra tekniska referenssystem som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganen eller, om sådana inte finns, till nationella standarder eller nationella tekniska godkännanden, eller till nationella tekniska specifikationer om projektering, beräkning och utförande av arbetena samt materialanvändning. Varje sådan hänvisning skall följas av orden 'eller likvärdigt'.

b) I form av prestanda eller funktionskrav; här kan miljöegenskaper ingå. Sådana parametrar måste dock vara så specifika att anbudsgivarna kan bilda sig en bestämd uppfattning om föremålet för upphandlingen och den upphandlande enheten kan genomföra upphandlingen.

c) I form av prestanda eller funktionskrav enligt punkt b och med en hänvisning till specifikationerna i punkt a för att påvisa att dessa krav eller prestanda kan antas vara uppfyllda.

d) Med en hänvisning till specifikationerna i punkt a i fråga om vissa egenskaper och med en hänvisning till de prestanda eller funktionskrav som anges i punkt b i fråga om andra egenskaper.

4. Om en upphandlande enhet väljer att hänvisa till specifikationer enligt punkt 3a får den inte förkasta ett anbud med motiveringen att varorna eller tjänsterna inte överensstämmer med de specifikationer som den hänvisat till, om anbudsgivaren i sitt anbud på ett lämpligt och för den upphandlande enheten godtagbart sätt styrker att de föreslagna lösningarna på ett likvärdigt sätt uppfyller kraven enligt de tekniska specifikationerna.

Likvärdigheten kan till exempel bestyrkas på ett godtagbart sätt genom en teknisk dokumentation från tillverkaren eller en provningsrapport från ett erkänt organ.

5. Om en upphandlande enhet väljer att i enlighet med punkt 3 föreskriva prestanda eller funktionskrav, får den inte avvisa ett anbud i fråga om varor, tjänster eller byggentreprenader som överensstämmer med en nationell standard som genomför en europeisk standard, med ett europeiskt tekniskt godkännande, med en gemensam teknisk specifikation, med en internationell standard eller med ett tekniskt referenssystem som har utarbetats av ett europeiskt standardiseringsorgan, om dessa specifikationer avser de prestanda eller funktionskrav som den har fastställt.

Det åligger anbudsgivaren att på ett lämpligt sätt som den upphandlande enheten anser vara tillfredsställande i sitt anbud visa att standardenliga varor, tjänster eller arbeten uppfyller den upphandlande enhetens prestanda- eller funktionskrav.

Likvärdigheten kan till exempel bestyrkas på ett godtagbart sätt genom en teknisk dokumentation från tillverkaren eller en provningsrapport från ett erkänt organ.

5a Om en upphandlande enhet föreskriver miljöegenskaper i form av prestanda eller funktionskrav får den använda de detaljerade specifikationer eller delar därav som fastställts för europeiska miljömärken, (mång)nationella miljömärken eller andra miljömärken, om kraven för märket är lämpliga för att fastställa egenskaperna hos varorna eller tjänsterna som är föremål för upphandlingen, har utarbetats på grundval av vetenskapliga rön och har antagits genom ett förfarande i vilket samtliga berörda parter, t.ex. statliga organ, konsumenter, tillverkare, distributörer och miljöorganisationer, kan delta och om miljömärket är tillgängligt för samtliga berörda parter.

De upphandlande enheterna får ange att de varor eller tjänster som är försedda med miljömärke skall antas uppfylla de tekniska specifikationer som fastställs i specifikationerna; De skall godta alla övriga lämpliga bevismedel, såsom en teknisk dokumentation från tillverkaren eller en provningsrapport från ett erkänt organ.

6. I denna artikel avses med 'erkända organ' provnings- och kalibreringslaboratorier samt organ för inspektion och certifiering enligt gällande europeiska standarder.

Upphandlande enheter skall godta intyg från erkända organ i andra medlemsstater.

7. Om det inte motiveras av syftet med upphandlingen får tekniska specifikationer inte innehålla uppgifter om tillverkare, ursprung eller särskilt framställningsförfarande, ej heller någon hänvisning till varumärke, patent eller typ, ursprung eller tillverkning, som innebär att vissa företag eller produkter gynnas och andra inte kan komma ifråga. Detta slags uppgifter eller hänvisningar är i undantagsfall tillåtna om en tillräckligt tydlig och begriplig beskrivning av föremålet för upphandlingen inte går att åstadkomma genom tillämpning av punkterna 3 och 4. Sådana uppgifter eller hänvisningar skall följas av orden 'eller likvärdigt'."

"Artikel 48

Information till sökande om kvalificeringsbestämmelser, anbudssökande och anbudsgivare

1. ...

2. De upphandlande enheterna skall snarast på begäran underrätta varje anbudssökande eller anbudsgivare vars ansökan avvisats, om orsakerna till att ansökan eller anbudet inte har godtagits samt underrätta varje anbudsgivare som har lämnat ett godtagbart anbud om utformningen av och de relativa fördelarna med det valda anbudet samt namnet på den anbudsgivare som tilldelats kontraktet eller parterna i ramavtalet. Dessa tidsfrister får under inga omständigheter överstiga 15 dagar från det att den skriftliga begäran har mottagits.

De upphandlande enheterna får dock besluta att inte lämna ut viss information som rör kontraktstilldelningen eller slutandet av ett ramavtal och som anges i första stycket, om detta skulle kunna hindra tillämpning av lagen, strida mot allmänintresset, skada berättigade kommersiella intressen för offentliga eller privata marknadsaktörer, även kommersiella intressen för den marknadsaktör som tilldelats kontraktet, eller motverka sund konkurrens mellan dessa aktörer.

3. ...

4. ...

5. ..."

"BILAGA XX

DEFINITION AV VISSA TEKNISKA SPECIFIKATIONER

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. a) teknisk specifikation: i fråga om offentliga tjänste- eller varukontrakt, en specifikation i ett dokument med angivande av kraven på en produkts eller tjänsts egenskaper, som kvalitetsnivåer, miljöprestandanivåer, formgivning med tanke på alla krav (inbegripet tillgänglighet för funktionshindrade), produktens användningsområde, säkerhet och mått, samt krav på produkten angående den beteckning under vilken den saluförs, terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning, produktionsförfaranden och -metoder liksom förfaranden vid bedömning av överensstämmelse.

b) tekniska specifikationer: i fråga om offentliga byggtreprenadkontrakt, samtliga tekniska föreskrifter, vilka bland annat skall upptas i specifikationerna, med angivande av de egenskaper som krävs av ett material, en produkt eller en vara för att materialet, produkten eller varan skall kunna beskrivas på ett sådant sätt att detta lämpar sig för den upphandlande myndighetens planerade användning. De tekniska kraven skall omfatta miljöprestandanivåer, formgivning med tanke på alla krav (inklusive tillgänglighet för funktionshindrade), nivåerna för bedömning av överensstämmelse, bruksegenskaper, säkerhet eller dimensioner, inbegripet förfaranden för kvalitetskontroll, terminologi, symboler, tester och testmetoder, förpackning, märkning och etikettering, bruksanvisningar samt produktionsprocesser och produktionsmetoder. De skall även innefatta bestämmelser om projektering och kostnad, provnings- och kontrollregler, villkoren för att entreprenaden skall antas, tekniken eller metoderna för byggnadsverksamheten samt samtliga övriga tekniska villkor som den upphandlande myndigheten i enlighet med allmänna eller särskilda förordningar har möjlighet att föreskriva i fråga om den fullbordade entreprenaden samt om ingående material eller delar.

2. standard: en teknisk specifikation som godkänts av ett erkänt standardiseringsorgan för återkommande och kontinuerlig tillämpning, men som inte är tvingande och som omfattas av någon av följande kategorier:

- internationell standard: standard som fastställts av ett internationellt standardiseringsorgan och som är allmänt tillgänglig.
- europeisk standard: standard som fastställts av ett europeiskt standardiseringsorgan och som är allmänt tillgänglig.
- nationell standard: standard som fastställts av ett nationellt standardiseringsorgan och som är allmänt tillgänglig.

3. europeiskt tekniskt godkännande: positivt tekniskt utlåtande om användningen av en produkt, grundat på hur den uppfyller väsentliga krav för byggnadsarbeten, genom sina egenskaper och angivna villkor för tillämpning och användning. Det europeiska godkännandet skall meddelas av ett särskilt organ utsett av medlemsstaten.

4. gemensam teknisk specifikation: en teknisk specifikation som upprättats enligt ett förfarande som har erkänts av medlemsstaterna och som har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

5. referensprodukt: en produkt som tagits fram av ett europeiskt standardiseringsorgan, vid sidan av den officiella standarden, enligt förfaranden som anpassats till utvecklingen av marknadens behov."

Med ändringsförslag 64 införs en ny artikel 53a i vilken anges att om en upphandlande enhet begär ett intyg om miljöstyrningssystem, skall den godta EMAS-intyg, sådana intyg som överensstämmer med internationell standard och varje annat likvärdigt bevis. I vissa särskilda fall – vad gäller t.ex. kapacitet att skydda ekosystemet när ett offentligt kontrakt genomförs ⁽¹⁾ – kan ett miljöstyrningssystem bevisa teknisk kapacitet. I dessa fall är det lämpligt att föreskriva vilka möjliga bevis som godtas, och att likvärdighet erkänns, så att det säkerställs att kontraktet inte förbehålls de marknadsaktörer som innehar vissa intyg. I detta ändringsförslag återges väsentligen bestämmelserna i artikel 51.2 om kvalitetssäkringsintyg. Med tanke på denna överensstämmelse kan ändringsförslaget införas i artikel 51 och omarbetas så att de två bestämmelserna blir

parallella. Kommissionen har alltså inarbetat ändringsförslag 64 enligt följande:

Skäl: "(39a) I lämpliga fall, då byggtreprenadarbetenas och/eller tjänsternas art gör det befogat att tillämpa åtgärder eller system för miljöstyrning vid genomförandet av den offentliga upphandlingen, kan det krävas att sådana åtgärder eller system tillämpas. Miljöstyrningssystemen kan oberoende av sin registrering i enlighet med gemenskapens rättsinstrument (EMAS-förordningen), visa på marknadsaktörens tekniska kapacitet att fullgöra kontraktet. För övrigt måste en beskrivning av de åtgärder som marknadsaktören tillämpar för att säkerställa samma skyddsnivå för miljön godtas som alternativt bevis till de registrerade miljöstyrningssystemen."

"Artikel 51

Ömsesidigt erkännande av administrativa, tekniska och ekonomiska villkor samt intyg, prover och bevis

1. ...

2. Om en upphandlande enhet kräver intyg från ett oberoende organ på att marknadsaktören iakttar vissa kvalitetssäkringsstandarder, skall den hänvisa till kvalitetssäkringssystem som bygger på relevanta europeiska standarder och är certifierade av organ som uppfyller europeiska certifieringsstandarder.

En upphandlande enhet skall erkänna likvärdiga intyg från organ som är etablerade i andra medlemsstater. De skall även godta andra bevis på likvärdiga kvalitetssäkringsåtgärder från marknadsaktörerna.

3. För upphandlingar av byggtreprenader och tjänster och endast i lämpliga fall, kan de upphandlande enheterna kräva att få ange åtgärder för miljöstyrning som marknadsaktören kan tillämpa när uppgiften utförs. Om en upphandlande enhet i sådana fall kräver att få se certifikat som upprättats av ett oberoende organ och som intygar att marknadsaktören uppfyller vissa miljöstyrningsstandarder, skall enheten hänvisa till gemenskapens miljöstyrnings- och miljörevisionsordning (EMAS) eller till miljöstyrningsstandarder som bygger på relevanta europeiska eller internationella standarder och som certifierats av organ som uppfyller gemenskapslagstiftningen eller internationella standarder för certifiering.

En upphandlande enhet skall erkänna likvärdiga intyg från organ som är etablerade i andra medlemsstater. De skall även godta andra bevis på likvärdiga miljöstyrningsåtgärder från marknadsaktörerna."

⁽¹⁾ Jfr ovannämnda tolkningsmeddelande.

Syftet med ändringsförslag 18 är att möjliggöra för de marknadsaktörer som lämnar anbud i grupp att framhäva sin gemensamma kapacitet att uppfylla urvalskriterierna när det gäller: behörighet att utöva yrkesverksamhet, ekonomisk och finansiell ställning samt teknisk och/eller yrkesmässig kapacitet. Den tid av yrkeserfarenhet som eventuellt krävs kan dock inte kumuleras. Dessutom föreslås i ändringsförslaget att minimikrav får uppställas för gruppens chef.

Ändringsförslaget ligger i linje med rättspraxis. Behörighet att utöva yrkesverksamhet bör dock kunna krävas av var och en av deltagarna i gruppen för den uppgift som de skall utföra enligt kontraktet. När det gäller de minimivillkor som den upphandlande enheten kan kräva av gruppens chef måste man försäkra sig om att ordet "minimi-" tolkas på så sätt att den upphandlande enheten garanteras att minst en gruppdeltagare har sådana kunskaper som är nödvändiga för genomförandet av kontraktet.

Denna problematik kan uppstå i olika sammanhang (såväl vid förvaltning av ett kvalifikationssystem som vid öppna, selektiva eller förhandlade förfaranden med en föregående konkurrensutsättning, och i var och en av dessa situationer såväl när det gäller egentliga grupper av marknadsaktörer som marknadsaktörer som ensamma lägger anbud men har för avsikt att utnyttja andra enheters kapacitet, exempelvis dotterföretag, underleverantörer o.s.v.). Detta måste alltså beaktas vid omarbetningen av artiklarna 52 och 53.

Vid denna omarbetning måste även hänsyn tas till ändringsförslagen 57 och 109. Parlamentet skiljer i dessa inte mellan obligatoriska och frivilliga uteslutningskriterier, utan alla uteslutningskriterier som avses i artikel 46 förslaget till det klassiska direktivet görs obligatoriska vid förvaltningen av kvalifikationssystemen respektive vid utväljandet av deltagare i öppna, selektiva eller förhandlade förfaranden med föregående konkurrensutsättning.

När det gäller tillämpningen av de frivilliga kriterier som avses i artikel 46.2 i det klassiska direktivet (konkurs, allvarliga tjänstefel o.s.v.) bör dessa ändringsförslag omarbetas så att frivilligheten består för dessa uteslutandefall.

När det gäller de obligatoriska uteslutningskriterier som avses i artikel 46.1 i det klassiska direktivet (slutgiltigt avkunnade domar för vissa särskilt allvarliga brott, såsom deltagande i en kriminell organisation), är det godtagbart att dessa bestämmelser tillämpas när de upphandlande myndigheterna bedriver upphandling som omfattas av försörjningsdirektivet, särskilt som det är vanligt att samma myndighet sysslar både med de särskilda och de klassiska sektorerna.

När det gäller andra upphandlande enheter än myndigheter (d.v.s. statliga företag och privata företag vilkas verksamhet baseras på specialrätt eller ensamrätt) är en sådan skyldighet att tillämpa dessa uteslutningskriterier inte godtagbar, eftersom andra enheter än upphandlande myndigheter skulle behöva få tillgång till brottsregisteruppgifter för att kunna fullgöra dessa

skyldigheter, vilket skulle leda till allvarliga problem när det gäller uppgiftsskyddet. Dessutom måste hänsyn tas till det faktum att dessa uppgifter kan beröra konkurrentföretag.

Genom ändringsförslag 60 vill parlamentet införa en förteckning över frivilliga uteslutningskriterier i artikel 53 rörande valet av deltagare i öppna, begränsade eller förhandlade förfaranden med föregående konkurrensutsättning. Ändringsförslaget kan inte godtas i sin ursprungliga utformning, eftersom det i vissa fall skulle skapas skillnader i förhållande till det klassiska direktivet vilka inte skulle kunna rättfärdigas (t.ex. skulle det enligt förteckningen finnas en möjlighet att utesluta en anbudsgivare som dömts för miljöbrott, trots att denna möjlighet inte uttryckligen angetts i artikel 46.2 i det klassiska direktivet). För att de två direktiven skall överensstämma med varandra bör därför huvudtankarna i detta ändringsförslag godtas genom en hänvisning till artikel 46.2 i det klassiska direktivet.

I den utsträckning som anges ovan kan alltså kommissionen godta ändringsförslagen 18, 57, 109 och 60 i artiklarna 52 (omarbetad) och 53 med följande formulering:

"Artikel 52

Kvalifikationssystem

1. Upphandlande enheter som så önskar får upprätta och förvalta ett kvalifikationssystem för marknadsaktörer.

Enheter som upprättar eller förvaltar ett kvalifikationssystem skall garantera att marknadsaktörer när som helst kan ansöka om att bli kvalificerade.

2. Ett system enligt punkt 1 kan omfatta flera kvalificeringsnivåer.

Det skall förvaltas på grundval av objektiva kriterier och regler som fastställs av den upphandlande enheten.

Om kriterierna eller reglerna omfattar tekniska specifikationer skall bestämmelserna i artikel 34 tillämpas. Kriterierna och reglerna får uppdateras vid behov.

2a De kriterier och bestämmelser om kvalificering som avses i punkt 2 kan inbegripa de uteslutningskriterier som räknas upp i artikel 46 i direktivet .../EG (om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster).

När den upphandlande enheten är en myndighet enligt artikel 2.1 a skall dessa kriterier och bestämmelser inbegripa de uteslutningskriterier som räknas upp i artikel 46.1 i direktiv .../EG.

2b När de kriterier och regler för kvalificering som avses i punkt 2 innefattar krav rörande marknadsaktörernas ekonomiska och finansiella kapacitet kan dessa eventuellt framhålla andra enheters kapacitet, oavsett vilka juridiska band som finns mellan marknadsaktörerna och dessa enheter. De skall då kunna bevisa för den upphandlande enheten att de kommer att förfoga över de nödvändiga resurserna under hela den period då kvalifikationssystemet är giltigt, t.ex. genom att tillhandahålla ett åtagande från enheterna i fråga rörande detta.

På samma villkor kan en grupp av marknadsaktörer enligt vad som avses i artikel 10 framhålla kapaciteten hos deltagarna i gruppen eller andra enheter.

2c När de kriterier och regler för kvalificering som avses i punkt 2 innefattar krav rörande marknadsaktörernas tekniska kapacitet eller yrkeskunnighet kan dessa eventuellt framhålla andra enheters kapacitet, oavsett vilka juridiska band som finns mellan marknadsaktörerna och dessa enheter. De skall då kunna bevisa för den upphandlande enheten att de kommer att förfoga över de nödvändiga resurserna under hela den period då kvalifikationssystemet är giltigt, t.ex. genom att tillhandahålla ett åtagande från enheterna i fråga om att de kommer att ställa de nödvändiga resurserna till marknadsaktörens förfogande.

På samma villkor kan en grupp av marknadsaktörer enligt vad som avses i artikel 10 framhålla kapaciteten hos deltagarna i gruppen eller andra enheter.

3. De kriterier och regler för kvalificering som avses i punkt 2 skall tillhandahållas marknadsaktörerna om de begär det. Om kriterierna eller reglerna uppdateras skall de berörda marknadsaktörerna underrättas om detta.

Om en upphandlande enhet anser att vissa andra enheters eller organs kvalifikationssystem uppfyller de krav som ställs, skall den meddela de berörda marknadsaktörerna namnen på dessa enheter eller organ.

4. En lista över kvalificerade marknadsaktörer skall bevaras; den kan delas upp i kategorier efter typ av upphandling för vars utförande kvalificeringen är giltig.

5. Om en konkurrensutsättning sker med hjälp av ett meddelande om att det finns ett kvalifikationssystem skall anbudsgivarna i ett selektivt förfarande eller deltagarna i ett förhandlat förfarande väljas ut bland de anbudsgivare som kvalificerat sig enligt detta system."

"Artikel 53

Kvalitativa urvalskriterier

1. Vid ett öppet förfarande skall en upphandlande enhet som fastställer urvalskriterier göra det enligt objektiva kriterier och regler som skall finnas tillgängliga för marknadsaktörerna.

2. Vid ett selektivt eller förhandlat förfarande skall en upphandlande enhet välja ut anbudssökande enligt de objektiva kriterier och regler som den har fastställt och som skall finnas tillgängliga för berörda marknadsaktörer.

3. Vid selektiva eller förhandlade förfaranden får den upphandlande enheten använda kriterier som grundas på ett objektivet behov av att minska antalet anbudssökande till en nivå som anses rimlig med tanke på speciella förhållanden i samband med upphandlingsförfarandet och på de resurser som behövs för att genomföra det. De utvalda anbudssökandena skall dock vara tillräckligt många för att säkerställa kravet på tillräcklig konkurrens.

4. Kriterierna enligt punkterna 1 och 2 kan omfatta de uteslutningskriterier som anges i artikel 46 i direktiv .../EG om (samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster).

När den upphandlande enheten är en myndighet enligt artikel 2.1 a skall de kriterier som avses i punkt 1 och 2 i denna artikel inbegripa de obligatoriska uteslutningskriterier som räknas upp i artikel 46.1 i direktiv .../EG.

5. När de kriterier som avses i punkt 2 innefattar krav om marknadsaktörernas ekonomiska och finansiella kapacitet kan dessa eventuellt och för en viss upphandling framhålla andra enheters kapacitet, oavsett vilka juridiska band som finns mellan marknadsaktörerna och dessa enheter. De skall då kunna bevisa för den upphandlande enheten att de kommer att förfoga över de nödvändiga resurserna, t.ex. genom att kunna visa att enheterna åtar sig detta.

På samma villkor kan en grupp av marknadsaktörer enligt vad som avses i artikel 10 framhålla kapaciteten hos deltagarna i gruppen eller andra enheter.

6. När de kriterier som avses i punkt 1 och 2 innefattar krav rörande marknadsaktörernas tekniska kapacitet och/eller yrkeskunnande kan dessa eventuellt och för en viss upphandling framhålla andra enheters kapacitet, oavsett vilka juridiska band som finns mellan marknadsaktörerna och dessa enheter. De skall då kunna bevisa för den upphandlande enheten att de kommer att förfoga över de nödvändiga resurserna under hela den period då kvalifikationssystemet är giltigt, t.ex. genom att tillhandahålla ett åtagande från enheterna i fråga om att de kommer att ställa de nödvändiga resurserna till marknadsaktörens förfogande.

På samma villkor kan en grupp av marknadsaktörer enligt vad som avses i artikel 10 framhålla kapaciteten hos deltagarna i gruppen eller andra enheter."

Genom ändringsförslag 43 ändrar parlamentet rubriken till artikel 38 genom att lägga till en hänvisning till skyldigheter rörande miljöskydd. Detta innebär att enheterna kan ange vilka myndigheter som marknadsaktörerna skall vända sig till för att få upplysningar om vilka skyldigheter som gäller för miljöskydd på det ställe där byggentreprenaden eller tjänsterna skall utföras.

Även om den ändring av rubriken som föreslås i ändringsförslaget inte överensstämmer med bestämmelsens innehåll, eftersom ändringsförslagen rörande innehållet i denna artikel inte godtagits, kan det dock godtas i sak, eftersom innehållet i artikel 38 kommer att behöva ändras så att man undviker obefogade skillnader mellan denna bestämmelse och dem i det klassiska direktivet (artikel 27) i dess ändrade form (se ändringsförslag 50 till det klassiska direktivet).

Genom ändringsförslag 47 införs ett nytt stycke i artikel 41.1 med syftet att öka öppenheten när det gäller den information som skall tillhandahållas marknadsaktörerna om de skyldigheter som gäller enligt lagstiftningen om anställningsskydd och arbetsvillkor, i enlighet med artikel 38. Även om ändringsförslaget förutsatte att ändringsförslagen till artikel 38 (vilka avvisas) godtagits, går det att godta själva principen att den lagstiftning som skall följas vid utförandet av uppdraget skall vara känd av marknadsaktörerna, så att de beaktar den när de utarbetar sina anbud. Sådan information kan dock inte begränsas endast till skyldigheter enligt anställnings- och arbetsvillkorlagstiftningen, eftersom annan lagstiftning (som gäller miljö eller skatter) – se artikel 38 – också måste beaktas. Denna information riskerar därmed att få en sådan omfattning att den inte skulle få plats i meddelandena när konkurrensutsättningen sker genom ett periodiskt meddelande eller ett meddelande om att det finns ett kvalifikationssystem, vilka inte bara berör ett stort antal individuella upphandlingar, utan också kan offentliggöras så lång tid i förväg i förhållande till starten för den individuella upphandlingen (ibland ett år eller mer) att upplysningarna riskerar att bli för gamla. En begränsning av skyldigheten att tillhandahålla dessa upplysningar till att endast gälla för upphandlingar för vilka konkurrensutsättningen sker genom ett upphandlingsmeddelande skulle därför vara att föredra. När så inte är fallet garanteras ändå den nödvändiga öppenheten eftersom de allmänna specifikationerna för varje individuell upphandling skall innehålla de upplysningar som är nödvändiga för att marknadsaktörerna skall kunna skaffa sig relevant och aktuell information.

Kommissionen kan godta ändringsförslag 43 och ändringsförslag 47 i artikel 38.1 och bilaga XII enligt följande omarbetning:

"Artikel 38

Skyldigheter till följd av regler om beskattning, miljöskydd, anställningsskydd och arbetsvillkor

Den upphandlande enheten skall i de allmänna specifikationerna ange hos vilken eller vilka organ sökande eller anbudsgivare kan få relevanta uppgifter om reglerna för beskattning och miljöskydd samt om de skyldigheter rörande anställnings-

skydd och arbetsvillkor som gäller i den medlemsstat, region eller ort där uppgiften skall utföras och som kommer att tillämpas på byggentreprenader som utförs eller tjänster som levereras på byggarbetsplatsen under kontraktstiden."

"BILAGA XII

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I MEDDELANDEN OM UPPHANDLING

A. ÖPPNA FÖRFARANDEN

1. Den upphandlande enhetens namn, post-, telegram- och e-postadress samt telefon-, telex- och faxnummer.

- 1a När det rör sig om offentlig upphandling av byggentreprenader, material som kräver monterings- och installationsarbete samt tjänster: namn, adress, telefon- och faxnummer, e-postadress till de enheter hos vilka relevanta upplysningar kan erhållas om vilka bestämmelser i fråga om skatter, miljöskydd, anställningsskydd och arbetsvillkor som tillämpas på det ställe där uppgiften skall utföras.

...

B. SELEKTIVA FÖRFARANDEN

1. Den upphandlande enhetens namn, post-, telegram- och e-postadress samt telefon-, telex- och faxnummer.

- 1a När det rör sig om offentlig upphandling av byggentreprenader, material som kräver monterings- och installationsarbete samt tjänster: namn, adress, telefon- och faxnummer, e-postadress till de enheter hos vilka relevanta upplysningar kan erhållas om vilka bestämmelser i fråga om skatter, miljöskydd, anställningsskydd och arbetsvillkor som tillämpas på det ställe där uppgiften skall utföras.

...

C. FÖRHANDLADE FÖRFARANDEN

1. Den upphandlande enhetens namn, post-, telegram- och e-postadress samt telefon-, telex- och faxnummer.

- 1a När det rör sig om offentlig upphandling av byggentreprenader, material som kräver monterings- och installationsarbete samt tjänster: namn, adress, telefon- och faxnummer, e-postadress till de enheter hos vilka relevanta upplysningar kan erhållas om vilka bestämmelser i fråga om skatter, miljöskydd, anställningsskydd och arbetsvillkor som tillämpas på det ställe där uppgiften skall utföras.

..."

Ändringsförslag 13 hänger samman med ändringsförslag 16. Syftet med förslaget är att säkerställa att de upphandlande myndigheterna inom postsektorn, som för närvarande omfattas av det klassiska direktivet, istället skall omfattas av de mer flexibla reglerna i försörjningsdirektivet, så att liberaliseringen inom denna sektor beaktas.

Enligt ändringsförslag 13 skulle alltså en hänvisning till postverksamhet läggas till definitionen av detta direktivs räckvidd, såväl för upphandlande myndigheter som för offentliga och privata företag som bedriver postverksamhet på grundval av ensamrätt eller specialrätt.

I ändringsförslag 16 föreslås dessutom i punkt 2 att direktivet inte skall tillämpas på posttjänster som andra enheter kan tillhandahålla utan begränsningar eller som endast omfattas av ett licensförfarande. Vad beträffar punkt 3 är det svårt att sammanfatta, eftersom det finns stora skillnader mellan de olika språkversionerna. På grundval av det som tycks vara den gemensamma nämnaren mellan de flesta versionerna, skulle punkt 3 komplettera ändringsförslaget genom att det där anges att direktivet inte skall tillämpas på upphandlingar som gjorts av enheter som bedriver postverksamhet (och som inte är uteslutna enligt punkt 2) för sitt eget företags räkning, om möjligheten finns att andra enheter på väsentligen samma villkor och i samma geografiska område kan erbjuda alla typer av posttjänster som inte är av sekundärt eller försumbart ekonomiskt värde.

Kommissionen kan godta principen om att postsektorn skall likställas med andra former av verksamhet som omfattas av detta direktiv. Det rör sig ju om en sektor som utmärks av att verksamheten bedrivs såväl av offentliga som privata enheter genom ett nätverk, ofta i monopol- eller oligopolsituation, och där liberaliseringen av posttjänsterna i gemenskapen fortgår. Vid överföringen bör man försäkra sig om att definitionen av verksamheten dels säkerställer att hela den verksamhet som är direkt eller indirekt förbunden med traditionell postverksamhet räknas in, dels att den inte ger fritt spelrum för en överföring av verksamhet som varken är direkt eller indirekt förbunden med traditionell postverksamhet. För detta syfte är de definitioner som finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna⁽¹⁾ en god startpunkt. Det bör noteras att om ändringsförslag 16 till artikel 5a delvis godtas blir de förändringar som föreslås i ändringsförslag 13 till artikel 2.2 överflödiga utan att något förändras i sak.

⁽¹⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14.

Kommissionen kan inte godta de undantag som föreslås i ändringsförslag 16, eftersom dess punkt 2 inte överensstämmer med förslagens övergripande tanke, nämligen att försäkra sig om att det endast finns en mekanism för undantag, vilken tillämpas på villkor som är identiska för alla verksamheter som direktivet omfattar. Tanken att marknadsaktörerna – oberoende av sin juridiska status – skall kunna uteslutas från tillämpningsområdet när den pågående liberaliseringen har fått tillräckliga effekter kan däremot godtas. När det gäller ändringarna till artikel 29 i syfte att göra den tillämplig på myndigheter som utövar en liberaliserad verksamhet, se kommentarerna till ändringsförslag 117. Därför utgår skäl 14. Det bör även påpekas att den övergripande tanken i texten är att man skall kunna garantera att privata enheter som är verksamma inom postsektorn omfattas av dessa bestämmelser endast om de har ensamrätt eller specialrätt för att bedriva denna verksamhet. Vad gäller punkt 3 är den inte godtagbar i den föreslagna formen, eftersom den tycks kunna tillämpas endast om möjligheten finns att andra enheter skulle kunna erbjuda posttjänster av visst ekonomiskt värde. Det bör dock understrykas att de existerande undantagen, även bl.a. det som avses i artikel 20 när det gäller upphandling som rör försäljning eller uthyrning till tredje man, också kommer att gälla för postsektorn.

Kommissionen kan alltså i sak godta ändringsförslagen 13 och 16 enligt följande:

Direktivets namn: "EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster"

Skäl: "(2) De upphandlingsförfaranden som tillämpas av enheter som bedriver verksamhet på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster behöver samordnas, och denna samordning bör bygga på de krav som följer av artiklarna 14, 28 och 49 i EG-fördraget och artikel 97 i Euratomfördraget, nämligen principerna om likabehandling – av vilka principen om icke-diskriminering endast utgör en särskild form – om ömsesidigt erkännande, om öppenhet samt om att öppna offentlig upphandling för konkurrens. Genom denna samordning bör en ram för god affärssed tillskapas som medger största möjliga flexibilitet men som samtidigt slår vakt om de nämnda principerna."

Skäl: "(2a) Med tanke på den fortsatta liberaliseringen av inom postsektorn och eftersom sådana tjänster tillhandahålls genom ett nät av såväl upphandlande myndigheter som offentliga företag och andra företag, bör det tillses att de kontrakt som ingås av de upphandlande enheter som erbjuder posttjänster omfattas av bestämmelser vilka garanterar att de principer som avses i skäl 2 tillämpas. Samtidigt bör de skapa en ram för lojal handelspraxis och ge större flexibilitet än bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/00/EG av den ... (namn på direktivet etc.), i väntan på att liberaliseringsprocessen skall ha nått en sådan nivå att en uteslutning enligt den allmänna mekanism som skapats för detta har blivit möjlig. För definitionen av den verksamhet som avses, bör man beakta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽¹⁾, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EG av den ... om ändring av direktiv 97/67/EG (när det gäller den fortsatta liberaliseringen av posttjänsterna i gemenskapen), samtidigt som de anpassas något för detta direktivs syfte."

Skäl: "(8) För att en verklig öppning av marknaden och en rättvis och balanserad tillämpning av reglerna om upphandling på områdena vatten, energi, transport och posttjänster skall säkerställas, måste de enheter som skall omfattas av direktivet definieras på ett annat sätt än genom hänvisning till deras rättsliga ställning. Man måste således se till att likabehandling upprätthålls mellan upphandlande enheter från den offentliga respektive privata sektorn. Man måste också, i överensstämmelse med artikel 295 i fördraget, se till att medlemsstaternas egendomsordning inte påverkas på något sätt."

Skäl (14): utgå.

"Artikel 5a

Bestämmelser om posttjänster

1. Detta direktiv skall tillämpas på verksamhet som skall erbjuda grundposttjänster, andra posttjänster eller bitjänster till postverksamhet.

2. I denna artikel används, utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽¹⁾, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EG om ändring av direktiv 97/67/EG (när det gäller den fortsatta liberaliseringen av posttjänsterna i gemenskapen), följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- a) postförsändelse: en adresserad försändelse i den slutgiltiga form den skall befordras i, oavsett vikt. Det rör sig förutom brev även om t.ex. böcker, kataloger, tidningar, tidskrifter och postpaket med eller utan kommersiellt värde, oavsett vikt. Även andra former av försändelser omfattas, såsom reklamförsändelser utan adressat.
- b) grundposttjänster: tjänster som omfattas av eller kan omfattas av ensamrätt på grundval av artikel 7 i direktiv 97/67/EG, bestående av tömning, sortering, befordran och utdelning av postförsändelser.
- c) andra posttjänster: andra tjänster än sådana som avses i punkt b, bestående av tömning, sortering, befordran och utdelning av postförsändelser.
- d) bitjänster till postverksamhet:

tjänster som tillhandahålls inom följande områden:

- Tjänster som rör förvaltning av posttjänster (såväl före som efter avsändandet, såsom mailroom management services.
- Tilläggstjänster som är förbundna med elektronisk post (inbegripet säker överföring av kodade dokument på elektronisk väg).
- Finansiella tjänster.
- Logistiktjänster.

Detta gäller när dessa tjänster tillhandahålls av en enhet som även tillhandahåller posttjänster som omfattas av punkt b eller c."

"BILAGA Va

UPPHANDLANDE ENHETER INOM POSTSEKTORN

BELGIEN

De Post/La Poste

DANMARK

Post Danmark

TYSKLAND

Deutsche Post AG

GREKLAND

ELTA

⁽¹⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14.

SPANIEN

"BILAGA X

Correos y Telégrafos, S.A.

FÖRTECKNING ÖVER DEN LAGSTIFTNING SOM AVSES I ARTIKEL 29.3

FRANKRIKE

Ga UPPHANDLANDE ENHETER INOM POSTSEKTORN

La Poste

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽¹⁾."

IRLAND

An Post

Med ändringsförslagen 21 och 22 ändras artikel 19 rörande metoderna för att beräkna det uppskattade värdet av kontrakt som rör tjänster.

ITALIEN

Poste Italiane SpA

Syftet med ändringsförslag 21 är att även andra former av ersättning som liknar försäkringspremier skall beaktas vid beräkning av värdet för kontrakt som rör försäkringstjänster.

LUXEMBURG

Entreprise des Postes et Télécommunications Luxembourg

Detta ändringsförslag rättfärdigas på grundval av typen av tjänster och det sätt på vilket de betalas.

NEDERLÄNDERNA

TNT Post Groep (TPG)

Genom ändringsförslag 22 fastställs särskilt bestämmelser för beräkningen av värdet av de kontrakt som löper på obestämd tid genom att de har en klausul om automatisk förlängning.

ÖSTERRIKE

Österreichische Post AG

Syftet med ändringsförslaget är att förhindra alltför långtgående uppdelning av upphandlingen för att kringgå direktivets krav, vilket är ett vällovligt syfte. Förlängningar som reducerar konkurrensen skall dock undvikas.

PORTUGAL

CTT – Correios de Portugal

Kommissionen är av den uppfattningen att medlagstiftarna lättare kommer att kunna nå fram till enighet, om en sammanslagning görs av de fyra artiklarna rörande beräkningsmetoder – artikel 16 om generella regler, artikel 17 om bygg- och anläggningskontrakt, artikel 18 om inköpskontrakt och artikel 19 om tjänstekontrakt. Den har därför inarbetat ändringsförslag 21 och 22 enligt följande:

FINLAND

Suomen Posti OYJ

"Artikel 16

SVERIGE

Posten Sverige AB

Metoder för beräkning av det uppskattade värdet på kontrakt och ramavtal

Posten Logistik AB

1. Beräkningen av det uppskattade värdet på ett kontrakt skall grunda sig på det totala beloppet, exklusive mervärdesskatten, som skall betalas enligt den upphandlande enhetens egen uppskattning. Vid denna beräkning skall det uppskattade totalbeloppet beaktas, inbegripet varje form av eventuell optionsrätt och eventuella tysta överenskommelser om förnyande av kontraktet.

FÖRENADE KUNGARIKET

Consignia plc"

⁽¹⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EG om ändring av direktiv 97/67/EG (när det gäller den fortsatta liberaliseringen av posttjänster i gemenskapen) (EGT L ...).

Förteckningen skall kompletteras.

Om den upphandlande enheten planerar premier eller utbetalningar till anbudssökande, skall den beakta dessa när den beräknar det uppskattade värdet av kontraktet.

2. En upphandlande enhet får inte kringgå tillämpningen av detta direktiv genom att dela upp arbetsprojekt eller projekt för köp av en viss mängd varor och/eller tjänster eller genom att välja ett speciellt sätt att beräkna kontraktsvärdet.

3. Värdet på ett ramavtal skall vara det högsta uppskattade värdet, exklusive mervärdesskatt, på samtliga planerade kontrakt under den aktuella perioden.

4. Vid tillämpning av artikel 15 på kontrakt om utförande av arbete skall den upphandlande enheten inbegripa det uppskattade värdet på byggtreprenaderna samt på alla varor och tjänster som den tillhandahåller entreprenören för att kontraktet skall kunna fullgöras.

5. Värdet av varor och tjänster som inte krävs för att ett visst kontrakt skall fullgöras får inte läggas till kontraktsvärdet, eftersom dessa varor och tjänster då skulle kunna undantas från detta direktivs tillämpningsområde.

6. Om en varuleverans, en tjänst eller ett arbete sker i flera delar, skall det uppskattade sammanlagda värdet av delentreprenaderna beaktas. Om det sammanlagda värdet av delentreprenaderna är minst lika med det tröskelvärde som avses i artikel 15, skall bestämmelserna i denna artikel tillämpas på samtliga delentreprenader.

När det gäller upphandling av arbeten får dock en upphandlande enhet avstå från att tillämpa artikel 15 på varje delentreprenad vars uppskattade värde, exklusive mervärdesskatt, understiger 1 miljon euro, förutsatt att det sammanlagda värdet av dessa undantagna delentreprenader inte överstiger 20 % av det sammanlagda värdet av alla delentreprenader.

7. Om en varu- eller tjänsteupphandling sträcker sig över en viss period genom en rad kontrakt som skall tilldelas en eller flera varu- eller tjänsteleverantörer, eller genom kontrakt som skall förnyas, skall kontraktsvärdet beräknas enligt

a) det totala värdet av de kontrakt som tilldelats under den föregående verksamhetsperioden eller de föregående tolv månaderna och som uppvisat liknande drag, om möjligt justerat med hänsyn till förutsebara ändringar i kvantitet eller värde under de följande tolv månaderna, eller

b) det totala värdet av de kontrakt som skall tilldelas under tolv månader räknat från den första kontraktstilldelningen alternativt under hela perioden om denna är längre än tolv månader.

8. Värdet på ett kontrakt som omfattar både tjänster och varor skall vara det totala värdet på tjänsterna och varorna, oberoende av hur de fördelar sig. Beräkningen skall även inbegripa värdet på monterings- och installationsarbeten.

9. Om en varuupphandling avser leasing, hyra eller hyrköp, skall kontraktsvärdet beräknas enligt följande:

a) För kontrakt på bestämd tid som uppgår till högst tolv månader, det samlade kontraktsvärdet för hela löptiden, eller, om löptiden är längre än tolv månader, det samlade kontraktsvärdet, inbegripet varans uppskattade restvärde.

b) För kontrakt på obestämd tid eller kontrakt som inte kan tidsbestämmas, summan av de planerade delbetalningarna under de fyra första åren.

10. Vid beräkning av det uppskattade värdet på en upphandling av finansiella tjänster skall följande belopp tas med:

a) För försäkringstjänster: betalbar premie och andra former av ersättning.

b) I fråga om banktjänster och andra finansiella tjänster: avgifter, provision och ränta samt andra ersättningsformer,

c) För kontrakt som omfattar projektering: det arvode eller den provision som skall betalas och andra former av ersättning.

11. För tjänstekontrakt som inte anger totalkostnad skall kontraktsvärdet beräknas enligt följande:

a) för kontrakt på bestämd tid som uppgår till högst 48 månader, det samlade kontraktsvärdet för hela löptiden,

b) Kontrakt på obestämd tid eller kontrakt med mer än 48 månaders löptid, summan av de planerade delbetalningarna under de fyra första åren."

Med ändringsförslagen 26 och 27 ändras rubriken respektive punkt 1 till artikel 26 rörande möjligheten att associerade företag eller en upphandlande enhet i ett samföretag kan tilldelas tjänstekontrakt.

Dessa ändringsförslag syftar främst till att utvidga bestämmelsen till att även omfatta kontrakt rörande materialinköp eller byggtrepreneurader.

Därefter föreslås att uteslutning skall ske för kontrakt som ingås med

1. ett företag som är associerat med den upphandlande enheten, eller
2. ett samföretag som bildats av flera upphandlande enheter för någon verksamhetstyp som omfattas av detta direktiv.

Ändringsförslaget syftar i dessa två fall till att sänka den nödvändiga omsättningen till 50 %. Det är också tänkt att detta villkor skall kunna uppfyllas om företaget som enheten ingår kontrakt med har funnits i mindre än tre år, om det kan förmodas att den nödvändiga omsättningen kommer att uppnås i slutet av de tre första åren.

I ändringsförslaget föreslås också undantag för kontrakt som ingås av ett samföretag

3. med en av de upphandlande enheter som har skapat det, eller
4. med ett företag som är associerat med en av dessa upphandlande enheter.

För de två sista fallen fastställs inga ytterligare villkor.

Denna utvidgning av bestämmelsens räckvidd till byggtrepreneurkontrakt och materialinköpskontrakt är inte godtagbar, eftersom den utan giltiga skäl skapar frågetecken kring gemenskapens lagstiftning, då kontrakt som för närvarande omfattas av upphandlingsdirektivet utesluts från dess tillämpningsområde. Dessutom skulle ett eventuellt godtagande av denna utvidgning kunna leda till en snedvridning av konkurrensen genom att vissa företag förbehålls möjligheten att få referensinkomster och referenserfarenheter som de sedan kan använda sig av vid konkurrensutsättning – av andra upphandlande enheter – som rör jämförbara kontrakt, vilket ger dem fördelar i förhållande till konkurrentföretag som inte har haft sådana möjligheter till inkomster och erfarenheter.

Av samma skäl är det inte heller godtagbart att gränsen för den nödvändiga omsättning då direktivet inte längre tillämpas sänks från 80 % till 50 %, liksom att alla villkor upphävs vid ingående av ett kontrakt mellan ett samföretag och ett företag som är associerat med ett av de upphandlande enheter som skapat samföretaget (fall 4).

Däremot kan principen om att det skall vara möjligt att tilldela kontrakt till associerade företag under deras tre första år godtas

om den omarbetas. Möjligheten att en upphandlande enhet kan ingå kontrakt med ett samföretag (fall 2) överensstämmer med logiken i denna bestämmelse och kan därför godtas. Fall 1 och 3 beaktas redan i befintlig lagstiftning och ger alltså inga problem när det gäller huvudprinciperna.

Kommissionen har därför inarbetat ändringsförslagen 26 och 27 enligt följande:

Skäl: "(28) Sådan tjänsteupphandling bör uteslutas som läggs ut på ett associerat företag vars huvudverksamhet när det gäller tjänster är att erbjuda sina tjänster till den egna företagsgruppen och inte att sälja dem på marknaden. Uteslutning bör även ske när vissa tjänstekontrakt av en upphandlande enhet tilldelas ett samföretag som består av flera upphandlande enheter med syfte att bedriva sådan verksamhet som omfattas av detta direktiv och som den deltar i."

"Artikel 26

Tjänstekontrakt som tilldelas ett anknutet företag, ett samföretag eller en upphandlande enhet i ett samföretag

1. I denna artikel avses med anknutet företag alla företag vars årsräkenskaper konsolideras med den upphandlande enhetens enligt kraven i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG (¹), eller, när det gäller enheter som inte omfattas av det direktivet, företag, över vilka en upphandlande enhet, direkt eller indirekt, utövar ett bestämmande inflytande enligt artikel 2.1 b, eller företag som utövar ett bestämmande inflytande över en upphandlande enhet, eller företag som tillsammans med en upphandlande enhet är underkastad ett bestämmande inflytande från ett annat företag i kraft av ägarförhållanden, delägarskap eller regelverk.

2. Detta direktiv är inte tillämpligt på tjänstekontakt

- a) som en upphandlande enhet ingår med ett anknutet företag,
- b) som upphandlas av ett samföretag, bildat av ett antal upphandlande enheter för någon verksamhetstyp enligt artiklarna 3–6, när kontraktet tilldelas ett företag som är anknutet till någon av dessa upphandlande enheter,

så vitt minst 80 % av den genomsnittliga omsättningen som detta företag har uppnått under de senaste tre åren inom tjänstesektorn härrör från tjänster till företag som det samarbetar med.

När ett anknutet företag inte kan uppvisa sin omsättning för de senaste tre åren beroende på tidpunkten för dess etablering eller verksamhetens påbörjande, räcker det att företaget kan påvisa att den omsättning som avses i första stycket är rimlig, t.ex. genom att redovisa slag av verksamhet.

(¹) EGT L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/605/EEG (EGT L 317, 16.11.1990, s. 60).

Om mer än ett företag som är anknutet till den upphandlande enheten tillhandahåller samma tjänster eller liknande tjänster skall den totala omsättning som härrör från tillhandahållandet av tjänster från dessa företag tas med i beräkningen.

3. Föreliggande direktiv gäller inte tjänstekontrakt

a) som ingås av ett samföretag, bildat av ett antal upphandlande enheter för någon verksamhetstyp enligt artiklarna 3–6, när kontraktet tilldelas en av dessa upphandlande enheter,

b) som ingås av en upphandlande enhet med ett sådant samföretag som den ingår i.

4. En upphandlande enhet skall på kommissionens begäran till kommissionen lämna följande information om tillämpningen av bestämmelserna i punkt 2–3:

a) Namnen på de berörda företagen eller samföretagen.

b) Art och värde av de berörda tjänstekontrakten.

c) De detaljer som kommissionen anser vara nödvändiga för att bevisa att relationerna mellan den upphandlande enheten och företaget eller samföretaget som tilldelas kontraktet motsvarar kraven i denna artikel."

Syftet med ändringsförslag 29, om ändring av artikel 27.1, är att återinföra ett undantag som finns i det nuvarande direktivet och som gäller upphandling av energi och bränslen för energiproduktion utförd av upphandlande enheter inom energisektorn i vid bemärkelse (framställning, transport och distribution av el, gas och värme liksom prospektering och utvinning av olja, gas, kol eller andra fasta bränslen). En omarbetning av rent teknisk natur bör dock göras, så att hänvisningarna till de bilagor som refererar till de upphandlande enheterna byts ut mot en hänvisning till de artiklar där den berörda verksamheten definieras.

Syftet med ändringsförslag 30 är att säkerställa att en eventuell ändring av det undantag som föreskrivs i punkt 1 görs i samförstånd med Europaparlamentet. Eftersom alla eventuella förslag till ändring av denna bestämmelse skall underkastas fördragets medbeslutandeförfarande och kommissionen alltid kommer att ha möjligheten att begära av de båda lagstiftande organen att bestämmelsen skall omprövas genom att lägga fram lämpliga och motiverade förslag, kan ändringsförslaget, utan att uttryckligen inarbetas, i allt väsentligt godtas genom att artikel 27.2 stryks.

Kommissionen godtar ändringsförslagen 29 och 30 såsom följer av artikel 27:

"Artikel 27

Upphandling från vissa upphandlande enheter av vatten, leverans av energi eller bränslen avsedda för energiproduktion

Detta direktiv gäller inte

a) upphandling av vatten, om den genomförs av en upphandlande enhet som utövar en verksamhet enligt artikel 4,

b) upphandling av energileveranser eller bränslen som skall ge energi, om den genomförs av en upphandlande enhet som utövar en verksamhet enligt artikel 3.1, 3.2, 3.3 eller artikel 6 a."

Syftet med ändringsförslag 117 är att göra det möjligt för de upphandlande myndigheterna själva att begära att ett förfarande om undantag enligt artikel 29 skall inledas. Kommissionen kan godta en sådan möjlighet. Genom att godta ändringsförslag 117 kan också den rädsla som ligger till grund för ändringsförslag 31 beaktas, nämligen att beslutsförfarandet enligt artikel 29 är alltför komplicerat och utdraget. Ändringsförslag 117 kan därför behållas enligt följande:

Skäl (14): struket.

"Artikel 29

Allmänt tillvägagångssätt för att undanta direkt konkurrensutsatt verksamhet

1. Kontrakt som syftar till att tillhandahålla tjänster enligt artiklarna 3–6 omfattas inte av detta direktiv, om den aktuella verksamheten i den medlemsstat där den utövas är direkt konkurrensutsatt på marknader med fritt tillträde.

2. Med hänsyn till punkt 1 skall bedömningen av om en verksamhet är direkt konkurrensutsatt grundas på vad varorna eller tjänsterna har för egenskaper, om det finns alternativ till varorna eller tjänsterna, hur de är prissatta samt om fler än en varu- eller tjänsteleverantör finns, reellt eller potentiellt, på marknaden.

3. Med hänsyn till punkt 1 skall tillträdet till marknaden betraktas som icke begränsat om medlemsstaten har genomfört och tillämpar de bestämmelser i gemenskapsrätten som anges i bilaga X.

När fritt tillträde till en viss marknad inte kan förutsättas på grundval av första stycket, skall en medlemsstat eller en upphandlande enhet som ansöker om undantag bevisa att tillträdet till marknaden är fritt, rättsligt och faktiskt.

4. För att erhålla undantag enligt punkt 1 skall en medlemsstat eller en upphandlande enhet begära att kommissionen beslutar om ett sådant undantag. Om begäran kommer från en upphandlande myndighet skall kommissionen genast underätta den behöriga medlemsstaten.

Den berörda medlemsstaten skall, med hänsyn till punkterna 2 och 3, lämna relevant information till kommissionen, särskilt om alla lagar och andra författningar eller avtal som gäller iakttagande av kraven i punkt 1.

Kommissionen för inleda förfarandet om beslut om undantag på eget initiativ.

För att anta ett beslut enligt denna artikel enligt förfarandet i artikel 65.2, skall kommissionen ha en tidsfrist på tre månader räknat från den första arbetsdagen efter det att den har mottagit begäran om undantag. Tidsfristen kan vid ett tillfälle förlängas med en, två eller tre månader när uppgifterna i begäran eller de bifogade dokumenten är ofullständiga eller felaktiga eller om de förhållanden som redovisas i begäran väsentligt förändras.

Om kommissionen efter det att tidsfristen löpt ut inte har fattat något beslut om undantag skall punkt 1 anses gälla.

Kommissionen skall anta tillämpningsbestämmelserna för denna punkt enligt förfarandet i artikel 65.2."

Ändringsförslag 51 innehåller ett klargörande om upphandlarens skyldighet att behandla anförtrodda uppgifter konfidentiellt under hela förfarandets gång: lagring, behandling och bevarande.

De föreslagna preciseringarna införs i de berörda bestämmelserna, omarbetade för att beakta kraven på de olika lagen av elektronisk budgivning.

Kommissionen beaktar ändringsförslag 51 genom att ändra artikel 47 på följande sätt:

"Artikel 47

Regler för kommunikation

1. Alla meddelanden och allt informationsutbyte som avses i denna avdelning kan efter den upphandlande enhetens eget val ske med brev, fax eller elektroniska medel i enlighet med punkterna 4 och 5, per telefon i de fall och enligt de villkor som anges i punkt 6, eller genom en kombination av dessa medel.

2. Kommunikationssättet måste vara allmänt tillgängligt och således inte begränsa marknadsoperatörernas tillträde till anbudsförandet.

3. Kommunikationen och informationsutbytet skall ske så att hela innehållet förblir intakt, så att den sekretess som gäller för anbudet och anbudsansökningarna garanteras och så att den upphandlande enheten inte tar del av innehållet i anbudet och anbudsansökningarna förrän fristen för att lämna anbud har löpt ut.

4. De verktyg som skall användas för kommunikation med elektroniska medel, liksom deras tekniska karakteristika, skall vara icke-diskriminerande, rimligt tillgängliga och kompatibla med allmänt använda informations- och kommunikationsprodukter.

5. Följande regler skall gälla anordningar för elektronisk mottagning av anbud och anbudsansökningar:

a) Information om de specifikationer som är nödvändiga för elektronisk inlämning av anbud och anbudsansökningar, inbegripet kryptering, skall finnas tillgänglig för alla berörda parter. Dessutom skall anordningar för elektronisk mottagning av anbud och anbudsansökningar uppfylla kraven i bilaga XXII.

b) Medlemsstaterna får införa eller behålla frivilliga ackrediteringssystem i syfte att förbättra nivån på certifieringstjänsterna för dessa anordningar.

c) Anbudsgivare skall åta sig att lämna in handlingar, intyg och försäkringar enligt artikel 51.2 och artiklarna 52 och 53, om dessa inte är tillgängliga i elektronisk form, innan den fastställda tidsfristen för anbudsgivningen eller anbudsansökningarna har löpt ut.

6. Följande regler gäller för överföring av anbudsansökningar:

a) En anbudsansökan avseende ett offentligt upphandlingsförfarande får göras skriftligen eller per telefon.

b) Om en anbudsansökan görs per telefon, skall den bekräftas skriftligen före utgången av tidsfristen för dess mottagande.

- c) En upphandlande enhet får kräva att en anbudsansökan som görs per fax skall bekräftas per post eller på elektronisk väg, om detta är nödvändigt för juridiskt bindande bevis. Den skall i så fall i det meddelande som används för konkurrensutsättning eller i den inbjudan som avses i artikel 46.3 ange detta krav samt tidsfristen för uppfyllande av kravet."

Genom ändringsförslag 53 ändras artikel 48.4 och införs en längsta tidsfrist på två månader för att underrätta de marknadsaktörer vilkas ansökningar om kvalificering har avslagits inom ramen för ett kvalifikationssystem. Den nuvarande bestämmelsen innehåller inga tidsfrister. Principen om en tidsfrist kan därför vara till nytta. En längsta tidsfrist på två månader skulle dock kunna vara för lång med tanke på de nationella tidsfristerna vid ett överklagande. Samma problem uppstår för övrigt genom att det saknas en tidsfrist för att underrätta marknadsaktörer vilkas ansökningar har avslagits. Därför kan kommissionen behålla ändringsförslaget enligt följande:

"Artikel 48

Information från kvalifikationssökande, anbudssökande och anbudsgivare

1. De upphandlande enheterna skall senast inom två veckor underrätta de berörda marknadsaktörerna om beslut som har fattats rörande slutandet av ett ramavtal eller kontraktstilldelningen, inklusive skälen till att den har beslutat att inte sluta ett ramavtal eller tilldela ett kontrakt för vilket anbud har inforrats eller att upprepa förfarandet; dessa upplysningar skall på begäran lämnas skriftligt.

2. Den upphandlande enheten skall snarast på begäran underrätta alla anbudsgivare vars ansökan eller anbud har avvisats om orsakerna till att ansökan eller anbudet inte har godtagits samt underrätta alla anbudsgivare som har lämnat ett godtagbart anbud om utformningen av och de relativa fördelarna med det antagna anbudet samt namnet på den anbudsgivare som tilldelats kontraktet eller parterna i ett ramavtal. Dessa tidsfrister får under inga omständigheter överstiga 15 dagar från det att den skriftliga begäran har mottagits.

Den upphandlande enheten får dock besluta att inte lämna ut viss information som rör kontraktstilldelningen eller slutandet av ett ramavtal och som anges i första stycket, om detta skulle kunna hindra tillämpning av lagen, strida mot allmänintresset, skada berättigade kommersiella intressen för offentliga eller privata marknadsaktörer, även kommersiella intressen för den marknadsaktör som tilldelats kontraktet, eller motverka sund konkurrens mellan dessa aktörer.

3. En upphandlande enhet som upprättar och förvaltar ett kvalifikationssystem skall inom rimlig tid underrätta de sökande om huruvida de kvalificerat sig.

Om beslutet kommer att ta längre tid än sex månader efter det att ansökan lämnats in, skall den upphandlande enheten inom två månader efter det att ansökan lämnats in underrätta den sökande om orsakerna till att tidsfristen blivit förlängd och meddela datum för när ansökan kommer att bli godkänd eller avvisad.

4. Sökande som avvisas skall senast inom två veckor underrättas om beslutet och skälet till det. Skälen skal bygga på kvalificeringskriterierna i artikel 52.2.

5. En upphandlande enhet som upprättar och förvaltar ett kvalifikationssystem får diskvalificera en marknadsaktör endast av skäl som bygger på kriterierna i artikel 52.2. En planerad diskvalificering skall föregås av ett skriftligt meddelande till marknadsaktören om skälen till diskvalificeringen. Meddelandet skall lämnas inom två veckor räknat från diskvalificeringen."

Genom ändringsförslag 56 ändras artikel 50 i vilken beskrivs förfarandet för att införa en skyldighet att kontrollera att anbudsgivare respekterar sina åligganden gentemot miljö-, social- och skattelagstiftning såsom de definieras genom hänvisning till artikel 38. Av de ändringsförslag som förkastades vid omröstningen framgår det tydligt att ändringsförslaget främst gäller fall av bristande respekt för sociallagstiftningen. Ändringsförslaget skulle alltså i sig ha förutsatt att ändringsförslagen till artikel 38 (vilka avvisas) godtogs.

Ändå är det riktigt att bristande respekt för arbetsrätten kan motivera bedömningar som medger uteslutning av anbudsgivare inom ramen för de bestämmelser som föreslås av kommissionen utan att denna omständighet explicit behöver åsyftas i bestämmelserna. Den bristande respekten kan också motivera uteslutning på grund av "allvarligt fel i yrkesutövningen" enligt artikel 46.2 i det klassiska direktivet som de upphandlande enheterna uttryckligen kan hänvisa till (se kommentarerna till ändringsförslagen 57, 109 och 60 ovan). I sitt meddelande av den 15 oktober 2001 om sociala hänsyn vid offentlig upphandling ⁽¹⁾ redovisar kommissionen i vilken omfattning dessa omständigheter omfattas av gällande rätt. Detta gäller också för detta förslag. Det är därför godtagbart att förklara detta. Kommissionen kan därför behålla ändringsförslag 56 med följande formulering:

⁽¹⁾ Tolkningsmeddelande från kommissionen om gemenskapslagstiftning med tillämpning på offentlig upphandling och om möjligheterna att ta sociala hänsyn vid offentlig upphandling, KOM(2001) 566 slutlig (EGT C 333, 29.11.2001, s. 13).

Skäl: "(32a) Gällande lagar, förordningar och kollektivavtal rörande sociala frågor och säkerhet, på såväl nationell nivå som gemenskapsnivå, är tillämpliga vid fullgörandet av ett offentligt kontrakt, om dessa bestämmelser och tillämpningen av dem överensstämmer med gemenskapslagstiftningen. För gränsöverskridande verksamhet när arbetstagare i en medlemsstat utför tjänster i en annan medlemsstat i samband med fullgörandet av ett offentligt kontrakt fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster⁽¹⁾ de villkor som måste uppfyllas i värdlandet gentemot de utstationerade arbetstagarna. Bristande respekt för dessa skyldigheter kan enligt den nationella lagstiftningen anses som ett allvarligt fel eller som ett brott mot marknadsaktörens yrkesetik."

Det främsta syftet med ändringsförslag 66 är att slopa de upphandlande enheternas skyldighet att uppge hur de viktar de olika kriterierna för att avgöra vilket som är det ur ekonomisk synvinkel mest fördelaktiga anbudet. Enligt ändringsförslaget räcker det att ordna kriterierna efter betydelse.

Ett viktigt element i förslaget är en bestämmelse om viktning, vilket syftar till att förhindra att vissa aktörer favoriseras genom manipulationer, vilket faktiskt förekommer, och att göra det möjligt för alla anbudsgivare att hålla sig rimligt informerade i enlighet med de principer som domstolen fastslagit i domen "SIAC"⁽²⁾. Att i förväg uppge viktningen av de olika kriterierna är väsentligt.

Ett annat syfte med ändringsförslag 66 är att förenkla sättet att informera marknadsaktörerna om de olika kriterierna.

Kommissionen kan godta delar av ändringsförslag 66 enligt lydelsen i de sammanslagna skälen 40 och 41 samt i artikel 54.2:

Skäl: "(40) Kontraktstilldelningen måste också ske på grundval av objektiva kriterier som säkerställer efterlevnaden av principerna om öppenhet, icke-diskriminering och likabehandling och garanterar att anbudet bedöms i verklig konkurrens med varandra. Således bör endast två tilldelningskriterier förekomma, nämligen 'lägsta pris' och 'ekonomiskt mest fördelaktigt anbud'.

För att garantera att principen om likabehandling iakttas vid kontraktstilldelning bör man dessutom kodifiera den i rättspraxis fastställda skyldigheten att säkerställa och stärka den

nödvändiga öppenhet som möjliggör för alla anbudsgivare att hålla sig rimligt informerade när det gäller de kriterier som används för att avgöra vilket anbud som är det ekonomiskt mest fördelaktiga. En upphandlande enhet bör därför ange hur den kommer att vikta de olika kriterierna i förhållande till varandra i så god tid att marknadsaktörerna känner till det då de utarbetar sina anbud. Den bör inte få inskränka sig till att ange kriteriernas prioriteringsordning. Angivande av en sådan ordningsföljd är dock tillräckligt om viktning i undantagsfall inte är möjlig, särskilt på grund av föremålet för kontraktet."

"Artikel 54

Kriterier för kontraktstilldelning

1. ...
2. Om tilldelningen sker enligt punkt 1 a skall den upphandlande enheten ange hur de olika kriterierna kommer att viktas inbördes vid bedömningen av vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt.

Kriterieviktningen får anges som intervall med en rimlig största tillåtna avvikelse.

Om viktningen i undantagsfall inte är möjlig, särskilt på grund av föremålet för upphandlingen, skall den upphandlande enheten ange i vilken ordningsföljd kriterierna skall tillämpas.

Denna relativa viktning eller ordningsföljd skall anges i det meddelande som används för konkurrensutsättning, den inbjudan om att bekräfta intresse som avses i artikel 46.3, anbudsinfordran eller inbjudan att förhandla eller specifikationerna."

I ändringsförslag 75 klargörs upphandlarens skyldighet att iakttä sekretess beträffande anförtrödda uppgifter under förfarandets hela gång: lagring, behandling och bevarande.

De föreslagna preciseringarna kommer att införas i de aktuella bestämmelserna, omarbetade för att beakta de krav som gäller för olika slag av elektronisk anbudsgivning. Kommissionen behåller ändringsförslaget med följande lydelse:

"Artikel 62

Kommunikation

1. Bestämmelserna i artikel 47.1, 47.2 och 47.4 skall tillämpas på alla meddelanden om projektävlingar.

⁽¹⁾ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dom av den 18 oktober 2001 i mål C-19/2000, Reg. 2001, s. I-7725.

2. Meddelanden och utbyte och lagring av information skall ske på ett sådant sätt att det säkerställs att integritet och sekretess bevaras för tävlingsdeltagarnas uppgifter samt att juryn inte får ta del av innehållet i planer och ritningar innan tidsfristen för detta har löpt ut.

3. Följande regler skall tillämpas på utrustning för elektroniskt mottagande av planer och ritningar:

a) De nödvändiga specifikationerna för elektronisk överföring av planer och ritningar, inklusive kryptering, skall vara tillgängliga för de berörda parterna. Utrustning för elektroniskt mottagande av ritningar och planer skall dessutom överensstämma med kraven i bilaga XXII.

b) Medlemsstaterna får införa eller behålla frivilliga ackrediteringssystem i syfte att förbättra nivån på certifieringstjänsterna för dessa anordningar."

Genom ändringsförslag 76, som främst gäller en specifikt tysk situation, införs en presumtion om fritt marknadstillträde till prospektering och utvinning av kol och andra fasta bränslen, om en medlemsstat frivilligt har förklarat direktiv 94/22/EG om licenser för kolväten⁽¹⁾ tillämpligt på kolsektorn. Ändringsförslaget är knutet till den allmänna mekanismen för undantag i artikel 29.

En presumtion bunden till en frivillig tillämpning av ett gemenskapsdirektiv utanför dess egentliga tillämpningsområde skapar allvarliga problem då det gäller den juridiska säkerheten, och skillnaderna mellan sektorerna för kolväten och andra fasta bränslen beaktas inte. En frivillig tillämpning kan emellertid inte ignoreras. Kommissionen för därför in ändringsförslag 76 i skäl 13 ändrat enligt följande:

Skäl: "(13) En bedömning av direkt konkurrensutsättning måste göras på grundval av objektiva kriterier, varvid hänsyn även bör tas till den berörda sektorns särdrag. Om relevant gemenskapslagstiftning om att liberalisera en viss sektor eller en del av den har genomförts och tillämpas skall detta betraktas som en tillräcklig grund för att förutsätta att tillträdet till marknaden är fritt. Vilka rättsakter som är relevanta bör anges i en bilaga som kan uppdateras av kommissionen. Om tillträdet till en viss marknad inte har liberaliserats genom gemenskapslagstiftningen, måste medlemsstaterna visa att tillträdet är fritt, rättsligt och faktiskt. Att i nationell lagstiftning frivilligt tillämpa ett direktiv som innebär avreglering av en viss sektor på en annan sektor måste beaktas i artikel 29."

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten (EGT L 164, 30.6.1994, s. 3).

Genom ändringsförslagen 78, 79 och 80 åläggs de upphandlande enheterna att i samband med öppna, selektiva eller förhandlade förfaranden där anbudsinfordran sker genom ett meddelande om upphandling, i meddelandena lämna adressuppgifter över de behöriga myndigheter hos vilka tilldelning av kontrakt kan överklagas.

Ökad insyn på området är önskvärd.

Kommissionen behåller därför ändringsförslagen 78, 79 och 80 i följande lydelse:

"BILAGA XII

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I MEDDELANDEN OM UPPHANDLING

A. ÖPPNA FÖRFARANDEN

...

19a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

...

B. SELEKTIVA FÖRFARANDEN

...

17a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

...

C. FÖRHANDLADE FÖRFARANDEN

...

18a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

...".

Ändringsförslagen 81 och 82 avser upphandlingar där anbudsinfordran sker antingen genom ett meddelande om förekomsten av ett kvalifikationssystem eller ett periodiskt förhandsmeddelande. De upphandlande enheterna åläggs där att lämna adressuppgifter över de behöriga myndigheter hos vilka tilldelning av kontrakt kan överklagas. Då det gäller de periodiska förhandsmeddelandena bör denna nya skyldighet för insynens skull begränsas till de fall då det periodiska förhandsmeddelandet används för anbudsinfordran eller gör det möjligt att minska tidsfristerna för mottagandet av ansökningar och anbud. Om meddelandet inte fyller dessa funktioner, kan det inte bevisas att skyldigheten att lämna information om överklagande innebär något mervärde.

Genom ändringsförslag 83 införs samma skyldighet för meddelanden om kontraktstilldelning.

Ökad insyn på området är önskvärd.

Kommissionen beaktar därför ändringsförslagen 81, 82 och 83 med följande lydelse:

"BILAGA XIII

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I MEDDELANDEN OM ATT DET FINNS ETT KVALIFIKATIONSSYSTEM

...

6a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

..."

"BILAGA XIV

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I PERIODISKA MEDDELANDEN

I. UPPLYSNINGAR SOM ALLTID SKALL LÄMNAS

...

II. UPPLYSNINGAR SOM ALLTID SKALL LÄMNAS NÄR MEDDELANDET FUNGERAR SOM ANBUDSINFORDRAN ELLER NÄR DET MÖJLIGGÖR EN FÖRKORTAD TIDSFRIST FÖR MOTTAGANDE AV ANSÖKNINGAR ELLER ANBUD

...

14a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

..."

"BILAGA XV

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I MEDDELANDEN OM TILLDELADE KONTRAKT

I. Information som skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽¹⁾

...

11a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

12. Valfria upplysningar:

..."

Syftet med ändringsförslagen 85 och 86 är att de upphandlande enheterna i meddelandena skall lämna adressuppgifter till de behöriga myndigheter hos vilka tilldelning av kontrakt kan överklagas, då det gäller meddelanden om upphandling och meddelanden om resultat av upphandling.

Ökad insyn på området är önskvärd.

Kommissionen beaktar därför ändringsförslagen 85 och 86 med följande lydelse:

"BILAGA XVII

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I MEDDELANDEN OM UPPHANDLING

...

13a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

..."

⁽¹⁾ Uppgifterna i rubrikerna 6, 9 och 11 skall betraktas som upplysningar som inte skall publiceras när den upphandlande enheten anser att en publicering skulle skada ett känsligt kommersiellt intresse.

"BILAGA XVIII

**INFORMATION SOM SKALL FINNAS I MEDDELANDEN OM
RESULTATET AV EN UPPHANDLING**

...

8a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

..."

3.3 Ändringsförslag som kommissionen inte godtagit (ändringsförslagen 1, 5, 6, 123, 124, 10, 11, 106, 14, 19, 23, 25, 28, 31, 32, 91–98, 100, 120, 45, 48, 49, 50, 103, 52, 54, 55, 58, 61, 62, 125, 71, 73, 74, 77, 84 och 88)

Ändringsförslag 1 syftar till att införa en garanti om "tillförlitliga tjänster av allmänt intresse till ett överkomligt pris" bland direktivets syften. Förslaget är inte godtagbart, därför att syftet med direktivet bara är att samordna upphandlingsförfarandena och inte nivån på tjänsterna av allmänt intresse som erbjuds i de olika medlemsstaterna.

Genom ändringsförslag 5 ändras skäl 8 genom tillägg av "Motivet för att i detta direktiv reglera vatten-, energi- och transportområdena är att de enheter som tillhandahåller tjänsterna i vissa fall lyder under offentlig rätt och i andra fall under privaträtt."

Den verksamhet som åsyftas i direktivet bedrivs både i offentlig och privat regi. Att en lagstiftning om samordning av förfarandena för offentlig upphandling skulle finnas till bara för att tillämpas på alla enheter oberoende av juridisk status är oacceptabelt. Skälen till att reglera förfarandena för upphandling inom dessa sektorer hänger nämligen samman med den inre marknadens förverkligande inom sektorer som kännetecknas av en verksamhet, som bedrivs både offentligt och privat via ett nätverk, ofta i monopol- eller oligopolställning, där det fortfarande kan finnas hinder för att den inre marknaden skall fungera väl. Att både offentliga och privata enheter bedriver verksamhet inom dessa sektorer motiverar i sig inte en reglering, utan medför att direktivets tillämpningsområde måste definieras på ett annat sätt än bara genom en hänvisning till enheternas juridiska status.

Syftet med ändringsförslag 6 är att motivera varför undantaget i artikel 26 (anknutna företag) i sin ändrade form utsträcks till att omfatta varu- och byggentreprenadkontrakt. Detta är inte godtagbart av de skäl som anförs i samband med ändringsförslagen 26 och 27.

Syftet med ändringsförslagen 123 och 124 är att ändra begreppet "ramavtal" som förekommer i den gällande lagstiftningen till "ramkontrakt" ⁽¹⁾, dels i definitionerna i artikel 1, dels i artikel 13 som reglerar dess användning. Ändringarna är inte godtagbara. Å ena sidan skulle de utan rimlig anledning skapa en stor skillnad mellan de båda direktiven om offentlig upphandling (en definition av ramavtal som till största delen bygger på det nuvarande sektordirektivets kommer att införas i det klassiska direktivet), å den andra skulle de upphandlande enheterna gå miste om ett flexibelt och användbart instrument.

Genom ändringsförslag 10 regleras specifikt ramkontrakt ⁽²⁾ för översättnings- och tolkningstjänster.

Inte heller detta förslag är godtagbart – å ena sidan kan upphandlande enheter som söker översättnings- och tolkningstjänster behöva samma flexibilitet som andra upphandlande enheter; å den andra finns det inget skäl till upphandling eller ramavtal för denna typ av tjänster som hör hemma i bilaga XVII skall omfattas av andra procedurregler än dem som gäller för andra tjänster i samma bilaga.

Genom ändringsförslag 11 ändras definitionen på "tävling" så, att den endast gäller tävlingar med priser för att det skall bli obligatoriskt att dela ut ett pris till deltagarna i en tävling.

Obligatoriska priser till deltagarna kan som princip motiveras när tävlingen gäller projekt som medför verkliga kostnader, t.ex. tävlingar som anordnas för utförande av ett arbete, projekt för stads- och landskapsplanering. Man får dock inte glömma bort att tävlingarna kan anordnas inom andra områden och att kravet på obligatoriska priser därmed inte är motiverat. Om man vill uppnå det målet förefaller definitionen i ändringsförslaget lämplig, eftersom den endast påbjuder tävlingar med priser. En sådan definition skulle nämligen inte hindra att det anordnas tävlingar utan priser, men det skulle ske utanför direktivets tillämpningsområde.

I ändringsförslag 106 införs inköpscentraler bland de upphandlande myndigheterna för att öka den juridiska säkerheten gentemot de gemensamma inköpstjänster (inköpscentraler) som många medlemsstater redan har skapat. I ändringsförslaget hänvisas därför det å ena sidan uttryckligen till sådana inköpscentraler; å den andra ändras den första strecksatsen i det andra stycket, dvs. det första samlingskriteriet där begreppet organ som lyder under offentlig rätt definieras genom en strykning av "och inte har industriell eller kommersiell karaktär".

⁽¹⁾ Enligt originalversionen (DE) och åtta andra språkversioner. Den italienska versionen däremot har inte ändrats. Det visar sig att finskan inte skiljer mellan begreppen.

⁽²⁾ Det skall dock noteras att originalversionen (IT) talar om ramavtal – nio andra språkversioner talar om ramkontrakt. Det visar sig att finskan inte skiljer mellan begreppen.

Ändringsförslaget är olämpligt av flera skäl:

- Den ändrade definitionen på "organ som lyder under offentlig rätt" skulle skapa en omotiverad skillnad mellan de två direktiven, eftersom den delade omröstningen om ändringsförslagen 126 och 172 till det klassiska direktivet ledde till att denna ändring av begreppet "organ som lyder under offentlig rätt" förkastades. Denna del av ändringsförslaget skulle dessutom skapa en mycket stor juridisk osäkerhet om avgränsningen mellan de "offentliga myndigheterna", inklusive exempelvis organ som lyder under offentlig rätt, och de "offentliga företagen". Den juridiska osäkerheten skulle få desto större tyngd som vissa regler tillämpas på de "offentliga myndigheterna" och inte på de "offentliga företagen" och tvärtom.
- Att föra inköpscentralerna till de upphandlande myndigheterna får ingen juridisk verkan, eftersom det inte finns några bestämmelser som reglerar förhållandet mellan de upphandlande enheterna och inköpscentralerna.
- De inköpscentraler som kommissionen för närvarande känner till bedriver ingen verksamhet enligt detta direktiv och omfattas följaktligen inte av dess regler.
- Bortsett från detta ändringsförslag, där det av motiveringen framgår att det snarare gäller sådana situationer som omfattas av det klassiska direktivet, har varken debatten i Europaparlamentet eller i rådet visat att det inom ramen för detta direktiv verkligen finns något behov av särskilda regler i det här fallet.

Genom ändringsförslag 14 förkastas de ändringar i definitionen på ensamrätt och särskilda rättigheter som kommissionen föreslagit och därmed sker en återgång till gällande lagstiftning.

En ändring av definitionen på ensamrätt och särskilda rättigheter är önskvärd, dels därför att den skall stämma bättre överens med andra definitioner av samma begrepp i andra rättsakter (bl. a. vissa direktiv om telekommunikationer och direktivet om insyn⁽¹⁾), dels därför att erfarenheten har visat att den nuvarande definitionen är alltför vid. För kommissionen är det därför olämpligt att återgå till gällande lagstiftning.

Genom ändringsförslag 19 införs i huvudtexten en ny bestämmelse som understryker att det enligt direktivet är tillåtet för en upphandlande enhet att vidta nödvändiga åtgärder för att skydda sådant som allmänintresset kräver: ordning, moral, säkerhet och folkhälsa, skydd av människors, djurs och växters liv.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2000/52/EG av den 26 juli 2000 om ändring av direktiv 80/723/EEG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag (EGT L 193, 29.7.2000, s. 75).

Detta ändringsförslag, som är nästan identiskt med ändringsförslag 111, är överflödigt eftersom kommissionen har godtagit det senare.

Genom ändringsförslag 23 får kommissionen möjlighet att hos medlemsstaterna begära information om tillämpningen av undantaget i artikel 22 då det handlar om sekretessbelagda upphandlingar. Ändringsförslaget är överflödigt. Det skulle kunna leda till felaktiga slutsatser om alla de bestämmelser där möjligheten inte nämns och skulle följaktligen kunna ifrågasätta kommissionens möjlighet att ställa frågor till medlemsstaterna enligt artiklarna 10 eller 226 i fördraget.

Genom ändringsförslag 25 utsträcks ett undantag som enbart avser tjänstekontrakten till att gälla varu- och byggentreprenadkontrakten. Detta är inte godtagbart, eftersom det utan rimlig anledning skulle sätta i fråga gemenskapens regelverk och upphandlingar som för närvarande omfattas av direktivets tillämpningsområde skulle uteslutas.

Ändringsförslag 28, varigenom artikel 26.3 b ändras, är en direkt konsekvens av att det undantag som avses gälla enbart tjänsterna i artikel 26.1 enligt ändringsförslagen 26 och 27 enligt förslaget utsträcks till att gälla varu- och byggentreprenadkontrakt. Eftersom kommissionen inte kan godta denna del av ändringsförslagen 26 och 27, kan den heller inte godta ändringsförslag 28.

Ändringsförslag 31 innebär att den allmänna undantagsmekanismen i artikel 29 ändras genom att villkoren för dess tillämpning inskränks till det enda villkoret att tillträdet till den åsyftade verksamheten inte får begränsas. I ett tillägg sägs att det fria tillträdet förutsätts legalt då gemenskapslagstiftningen införlivas med nationell lagstiftning och verksamheten därigenom avregleras. Genom ändringsförslaget skulle en avreglering inte längre fastställas genom kommissionens beslut, med påföljd att reglerna om offentlig upphandling blir överflödiga.

Kommissionen kan inte godta ändringsförslaget, därför att det inte finns någon juridisk säkerhet för vare sig de upphandlande enheterna (som skulle kunna bli indragna i ett otal tvister till följd av beslut att inte, eller i första hand längre, tillämpa reglerna för offentlig upphandling) eller marknadsaktörerna som inte längre skulle känna till den rättsliga ram som styr förbindelserna med de upphandlande enheterna. Dessutom skulle det kunna ge upphov till snedvriden konkurrens genom olika bedömning – t.ex. beroende på om upphandlingen görs av äldre aktörer eller av företag som bara varit med en kort tid i branschen – av liberaliseringens omfattning inom en viss sektor, särskilt då det handlar om en verksamhet som inte omfattas av gemenskapens lagstiftning om liberalisering.

Ändringsförslaget är också oacceptabelt, eftersom det upphäver villkoret att det fria tillträdet skall ha åstadkommit effekter genom att verksamheten utsätts för fri konkurrens. Det är nämligen inte ovanligt, framför allt när det handlar om tjänster som tillhandahålls genom nätverk, att det går en viss tid från det att bestämmelserna om avreglering antas till dess att den börjar ge resultat. Man kan också tänka sig att lokala aktörer under lång tid utnyttjar fördelar i form av att andra aktörers inträde marknaden länge förblir något rent teoretiskt.

Enligt ändringsförslag 32 blir det obligatoriskt (i artikel 33 i kommissionens ursprungliga förslag och i gällande lagstiftning är det en möjlighet) för upphandlande enheter att av anbudsgivarna begära uppgifter om planerad underentreprenad.

Det blir obligatoriskt med bestämmelser för arbetarskydd och arbetsvillkor. I ändringsförslaget finns också bestämmelser om miljöskydd.

Då det gäller den första delen, se kommentarerna till den andra delen av ändringsförslag 120 nedan.

Den andra delen av ändringsförslaget är överflödigt, eftersom möjligheten att ställa miljöskyddskrav finns på annat ställe i förslaget (se kommentarerna till ändringsförslagen 3 och 33), medan skyldigheten att respektera sociallagstiftningen finns i det nya skälet 32a, som nämns i ändringsförslag 56. En skyldighet att upprätta bestämmelser som går längre än vad lagstiftning och tillämpliga kollektivavtal kräver är olämpligt.

Genom ändringsförslagen 91–98 läggs miljömärken och miljöstyrningssystem till de instrument som kan användas som tekniska referenssystem då tekniska specifikationer upprättas. De europeiska miljömärkena förordas.

Att förorda de europeiska miljömärkena är inte lämpligt eftersom de inte ersätter de nationella eller multinationella märkena. Hänvisningen till miljöstyrningssystemen är olämplig, därför att det handlar inte om en teknisk specifikation som kännetecknar en produkt eller en tjänst. När en upphandlande enhet föreskriver miljöprestanda, kan den däremot använda kriterier från europeiska eller nationella miljömärken eller vilket annat miljömerke som helst, om det har utarbetats av alla berörda parter och finns tillgängligt (se ovan – godkännande av ändringsförslagen 35, 36, 38, 40, 95, 99 och 118).

Ändringsförslag 100 gäller de metoder som marknadsaktörerna kan tillämpa för att till den upphandlande enhetens belåtenhet kunna bevisa att föreslagna tekniska lösningar är likvärdiga. Alla uttryckliga hänvisningar stryks till andra bevismetoder såsom testrapporten som utarbetats av ett opartiskt organ – rapporter som det kan visa sig dyrt att upprätta.

Fastän ändringsförslaget är tvetydigt på så sätt att det sägs att en sådan rapport "kan" vara en lämplig metod, är det ytterst tvivelaktigt att andra sätt, t.ex. en teknisk rapport från tillverkaren, inte skulle vara godtagbara. Ändringsförslaget strider således mot målet att skapa klarhet som stöd till kommissionens förslag. Om dess avsikt verkligen var att utesluta andra bevismetoder, blir effekten den motsatta.

Syftet med ändringsförslag 120 är att

1. säkerställa att den upphandlande enheten inte inför några "kvantitativa restriktioner när det gäller företagens frihet att organisera sina egna produktionsfaktorer",
2. tvinga den upphandlande enheten att av anbudsgivaren begära uppgifter om vilken del av upphandlingen som kommer att bli utlagd på underleverantörer och namnet på dessa,
3. tvinga den upphandlande enheten att förbjuda underleverantörer som omfattas av något av fallen i artikel 46 i det klassiska direktivet "eller som inte uppfyller kraven i artiklarna 47–49",
4. förbjuda att "Intellektuella tjänster, med undantag för över sättning och tolkning samt ledarskapstjänster och andra när liggande tjänster" läggs ut på underentreprenad.

Kommissionen kan inte godta ändringsförslaget av följande skäl:

1. Om en marknadsaktör kan bevisa att han verkligen förfogar över andra enheters kapacitet, t.ex. genom ett underentreprenadskontrakt, har han enligt rättspraxis rätt att tillgodoräkna sig den i urvalsprocessen. Å andra sidan finns det inget i den nuvarande lagstiftningen som hindrar en upphandlande enhet från att förbjuda (senare) underentreprenad vid kontraktets genomförande.

2. Genom denna skyldighet skulle anbudsgivarna bli tvungna att i sitt anbud binda sig för inte bara den del som skall läggas ut på underentreprenad utan också valet av underentreprenör. Att en sådan skyldighet ligger på gemenskapsnivå förefaller överdrivet, eftersom det alltid är den som tilldelas kontraktet som är ansvarig för att det genomförs. Med hänsyn till subsidiaritetsprincipen skulle i sådana fall vara medlemsstaterna som föreskriver skyldigheten att uppge vilka underentreprenörerna är.
3. Då de upphandlande enheterna är myndigheter verkar det berättigat att utesluta underentreprenörer, om det är företag/personer som dömts för vissa brott (organiserad brottslighet/korruption/bedrägeri som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen, jfr artikel 46.1 i det klassiska direktivet) eller på grund av andra omständigheter (bristande respekt för arbetslagstiftningen, jfr andra stycket i samma artikel). Trots det uppstår svårigheter med tillämpningen. Det förutsätts nämligen kännedom om (se punkt 2) och förhandskontroll av underentreprenörerna, vilket onödigt skulle förlänga tilldelningsförfarandena.

En uteslutning skulle i alla händelser kunna göras med stöd av subsidiaritetsprincipen (skyldighet som åläggs av medlemsstaterna).

Förutom de problem som nämns i kommentarerna till ändringsförslagen 57 och 109 beträffande en obligatorisk tillämpning av de obligatoriska uteslutningskriterierna i artikel 46.1 i det klassiska direktivet, skulle tillämpningen av en sådan skyldighet i fråga om underentreprenörerna visa sig ogörlig då det gäller andra upphandlande enheter än offentliga myndigheter.

Att utesluta underentreprenörer i andra fall (bristande respekt för arbetsrätten, jfr punkt 2 i samma artikel) skulle vara tänkbart med stöd av subsidiaritetsprincipen (skyldigheten åläggs av medlemsstaterna), men det skulle skapa samma problem som när den upphandlande enheten är en myndighet.

Då det gäller synpunkterna i led 3 på såväl den ekonomiska och finansiella som den tekniska och yrkesmässiga kapaciteten, som nämns i artiklarna 48–49 i det klassiska direktivet, skulle det betyda att underentreprenörerna bör ha samma kapacitet som huvudleverantörerna. Därigenom skulle de små och medelstora företagen omotiverat missgynnas. Dessa synpunkter kan inte beaktas, allra helst som de upphandlande enheterna inte är skyldiga att införa sådana villkor bland de regler och kriterier som tillämpas vid valet av huvudleverantörer eller vid förvaltningen av ett kvalifikationssystem.

Med avseende på artikel 47 i det klassiska direktivet skall enligt ändringsförslaget ett strängare system tillämpas på underentreprenörerna än på anbudsgivare (då det gäller de senare behöver de upphandlande enheterna inte införa sådana krav bland de regler och kriterier som skall tillämpas vid val av anbudsgivare eller vid förvaltningen av ett kvalifikationssystem och inte heller begära upplysningar, medan det skulle ske systematiskt i fråga om underentreprenörerna). När det emellertid föreskrivs i de reglerna och kriterierna för urval av anbudsgivare eller vid förvaltningen av ett kvalifikationssystem, är det redan möjligt att tillämpa artikel 47 i det klassiska direktivet på underentreprenörerna, om anbudsgivaren stöder sig på de medel som underentreprenörerna har ställt till dennes förfogande (domen "Holst Italia" ⁽¹⁾).

4. Ett sådant generellt förbud verkar inte motiverat: de upphandlande enheter som är berörda kan redan om de så önskar förbjuda underentreprenad genom att ställa villkor för kontraktets genomförande. Det gäller alla typer av kontrakt och inte bara vissa tjänster. På samma sätt bör de vara fria att tillåta underentreprenad.

Syftet med ändringsförslag 45 är att skapa större möjligheter att genomföra offentlig upphandling för forsknings-, experiment- och utvecklingsändamål utan konkurrensutsättning. Det kan ske genom att villkor i gällande rätt stryks, enligt vilka upphandlingen inte kan göras "i syfte att ge avkastning eller till att täcka kostnaderna för forskning och utveckling, och så långt tilldelning av särskilda kontrakt inte påverkar konkurrerande tilldelning av påföljande kontrakt som särskilt avser detta."

Om dessa villkor ströks skulle innebörden bli att kontrakt som för närvarande omfattas av direktivet inte längre skulle falla inom dess tillämpningsområde. Därigenom skulle gemenskapens regelverk sättas i fråga. Ändringsförslaget skulle dessutom kunna ge upphov till monopolmarknader under mycket långa perioder, eftersom tillämpningen av detta undantag lätt skulle leda till att ett annat undantag tillämpades genom att tekniska skäl (t.ex. driftkompatibilitet) åberopades. På så sätt skulle kontrakten fortsatt kunna tilldelas den som fick det ursprungliga forskningskontraktet. Därför är ändringsförslaget oacceptabelt.

Ändringsförslag 48 innehåller tillägget att eventuella "andra särskilda villkor för deltagande" som bör förekomma i anbudsinfordran eller i inbjudan att förhandla vid selektivt respektive förhandlat förfarande inte får medföra någon "orättvis behandling av anbudsgivarna".

⁽¹⁾ Domstolens dom (femte avdelningen) den 2 december 1999. Holst Italia SpA mot Comune di Cagliari, i närvaro av Ruhrwasser AG International Water Management, Mål C-176/98, Rättsfallssamlingen 1999, s. I-08607.

Ändringsförslagets innebörd ligger i linje med förslaget till direktiv. Tillägget är emellertid överflödigt, eftersom det redan omfattas av artikel 9 om grundprinciperna.

Ändringsförslag 49 syftar till att förhindra att den upphandlande enheten kan välja medel för kommunikationsöverföringen. Informationsutbytet skall ske inom ramen för ett upphandlingsförfarande eller förvaltningen av ett kvalifikationssystem.

Ändringsförslaget skulle leda till att de upphandlande enheterna tvingades till att ta emot anbud på vilket sätt som helst utan att hänsyn till att de saknar utrustning för att ta emot dem. Ändringsförslaget bör därför förkastas.

Enligt ändringsförslag 50 skall anbud som sänds elektroniskt avisas, om de saknar en avancerad elektronisk signatur enligt direktiv 1999/93/EG och innehållet i anbudet inte är tillförlitligt krypterat.

Ändringsförslaget tar upp den situation som idag gäller för elektroniska signaturer. Den tekniska utvecklingen går emellertid snabbt på det här området. Genom ändringsförslaget skulle det bli nödvändigt att ändra direktivet allt eftersom utvecklingen går framåt. Garantierna om elektroniska signaturer kan erhållas genom hänvisning till de nationella bestämmelserna om elektroniska signaturer (därför genom undviks senare ändringar av texten om gemenskapslagstiftningen ändras). Å andra sidan behövs inte kryptering, eftersom det finns andra medel för att säkerställa anbudens oåtkomlighet. Dessutom skulle obligatorisk kryptering medföra extra kostnader både för upphandlaren och för anbudsgivarna. Ändringsförslaget kan därför inte godtas.

Enligt ändringsförslag 103 skall det vara obligatoriskt att anlita ett opartiskt auktoriserat organ för att garantera sekretessen hos de uppgifter som överförs av anbudsgivarna.

Det bör understrykas att gemenskapspolitikens ståndpunkt är att inte göra någon auktorisering obligatorisk, med tanke på risken för snedvridning av konkurrensen och ökade skillnader mellan medlemsstaterna.

Syftet med ändringsförslag 52 är att klargöra att de upphandlande enheterna måste underrätta marknadsaktörerna om sina beslut om kvalificeringsansökningar senast inom två månader.

Ändringsförslaget skulle tvinga de upphandlande enheterna att avsluta sin bedömning av en kvalificeringsansökan senast inom två månader. Därför är det inte godtagbart, eftersom kvalifikationssystemen har införts i direktivet bl.a. för att ta hänsyn till att de upphandlande enheterna behöver industriell utrustning

med stor komplexitet (t.ex. järnvägarnas rullande materiel), där den tekniska bedömningen kan kräva lång tid för försök, analyser etc. Om ändringsförslaget å andra sidan bara syftar till att garantera att marknadsaktörerna får besked inom två månader, är det överflödigt eftersom det redan i det andra stycket sägs: "Om beslutet kommer att ta längre tid än sex månader efter det att ansökan lämnats in, skall den upphandlande enheten inom två månader efter det att ansökan lämnats in underrätta den sökande om orsakerna till att tidsfristen blivit förlängd och meddela datum för när ansökan kommer att bli godkänd eller avvisad."

Syftet med ändringsförslag 54 är att förlänga den period under vilken de upphandlande enheterna skall bevara uppgifter om tilldelningsförfaranden från 4 till 6 år.

Denna bestämmelser har införts "så att den upphandlande enheten under denna period på begäran kan förse kommissionen med nödvändiga upplysningar." Med tanke på reglerna för behandling av klagomål och reglerna för god sed verkar det inte rimligt att begära en sådan förlängning med hänsyn också till de betydande kostnader som den här åtgärden skulle medföra för de upphandlande enheterna (främst i form av arkiveringsutrymme). Det bör påpekas att en medlemsstat är fri att föreskriva en längre period om det skulle visa sig nödvändigt för att skydda marknadsaktörernas rättigheter (eller för att den här tidsperioden skall stämma överens exempelvis med de nationella preskriptionsbestämmelserna).

Syftet med ändringsförslag 55 är att införa ett system för överklagande av de upphandlande enheternas beslut och att föreskriva att systemet skall vara öppet för arbetstagarna och deras representanter.

Överklagande av offentlig upphandling regleras redan i ett särskilt direktiv (de särskilda sektorerna i direktiv 92/13/EEG och inte 89/665/EEG). Möjligheterna för arbetstagare och deras representanter att överklaga ärenden som rör sociallagstiftningen i samband med offentlig upphandling är reglerade på annat ställe. Särskilda former för överklagande för utstationerade arbetstagare finns i direktivet om utstationering av arbetstagare (96/71/EEG). De båda systemen för överklagande kan inte kombineras. Ett identiskt ändringsförslag (artikel 41a) avvisades av utskottet för juridiska frågor utan att ha lagts fram för direktivet om de klassiska sektorerna. Det skulle skapa oönskade skillnader mellan båda direktiven om ändringen till det här direktivet godtog.

Syftet med ändringsförslag 58 är att införa en regel enligt vilken de särskilda normerna inom en viss sektor skall ha företräde framför reglerna för offentlig upphandling i händelse av en konflikt.

Enligt motiveringen gäller ändringsförslaget främst järnvägssektorn (Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om medlemsstaternas åtgärder i fråga om krav på allmänna tjänster och slutande av avtal om allmänna tjänster avseende persontransporter på järnväg, väg och inre vattenvägar⁽¹⁾).

Ändringsförslaget bör förkastas eftersom det strider mot kommissionens synsätt bl. a. i förslaget till förordning. Enligt detta synsätt skall inte sektorsreglerna påverka de allmänna regler som är tillämpliga på all offentlig upphandling, i den bemärkelsen att de inte kan införa procedurregler för kontrakt, vilka måste konkurrensutsättas enligt direktiven om offentlig upphandling. Ändringsförslaget skulle dessutom skapa obefogade skillnader mellan de två direktiven, eftersom inget motsvarande ändringsförslag har lagts fram för det klassiska direktivet, där samma problem kan finnas.

Genom ändringsförslag 61 skulle det system med officiella listor över godkända marknadsaktörer som föreskrivs i det klassiska direktivet bli tillämpligt på de upphandlande enheterna.

Det bör å ena sidan noteras att inget hindrar en upphandlande enhet från att som bevis på kapacitet godta intyg om registrering på sådana listor. Å den andra sidan bör det påpekas att även inom ramen för det klassiska direktivet andra bevis skall godtas. Ändringsförslaget står också i strid med det allmänna synsättet i det nuvarande direktivet som föreskriver flexibla regler än det klassiska direktivet för att ta hänsyn till tillämpningsområdet för både offentliga och privata företag.

Enligt ändringsförslag 62 skall det slås fast att reglerna och kriterierna för att välja ut deltagarna inte får påverka genomförandevillkoren.

Genomförandevillkoren är, såsom framgår av namnet, de villkor som reglerar genomförandet av kontraktet. De är således varken urvals- eller tilldelningskriterier, vilket också har bekräftats genom rättspraxis. Om detta ändringsförslag godkändes skulle en oacceptabel skillnad uppstå mellan de båda direktiven, eftersom ingen liknande ändring har föreslagits för det klassiska direktivet.

Syftet med ändringsförslag 125 är då det gäller kriteriet för tilldelning enligt "det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet" att

1. stryka preciseringen att det handlar om det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet "för de upphandlande enheterna",

⁽¹⁾ EGT C 365, 19.12.2000, s. 169.

2. klargöra att miljökraven kan inkludera "produktionsmetoderna",

3. lägga till kriteriet om "likabehandling".

Punkt 1: Genom att stryka "för de upphandlande enheterna" skulle man kunna ta hänsyn till diffusa faktorer, som inte alltid kan mätas och som hänförs till en eventuell vinst för "samhället", i vidare bemärkelse. Sådana tilldelningskriterier skulle inte längre fylla sin funktion, nämligen att bedöma anbudens kvalitet för att kunna avgöra vilket som bäst motsvarar kombinationen kvalitet/pris för upphandlaren. Detta skulle kullkasta syftet med direktiven om offentlig upphandling och åter göra den till ett instrument för sektorspolitiken. Dessutom skulle det medföra allvarliga risker för bristande likabehandling.

Punkt 2: Kontraktstilldelningen är inte det rätta tillfället för att välja en mera miljövänlig produktionsmetod. Miljövänliga produktionsmetoder kan föreskrivas redan då syftet med upphandlingen definieras i de tekniska specifikationerna, när upphandlaren väljer det mest miljövänliga. Om han vill jämföra olika lösningar och bedöma fördelar/kostnader med mer eller mindre miljövänliga lösningar, kan han tillåta eller kräva andra förslag.

Punkt 3: Begreppet likabehandling har en särskild betydelse på området offentlig upphandling (= behandla alla anbudsgivare lika), medan ändringsförslaget tycks handla om förbud mot diskriminering enligt artikel 13 i fördraget. Eftersom det handlar om ett kriterium som hänför sig till näringslivspolitik och inte till ett anbuds egenskaper, kan det inte vara ett tilldelningskriterium. Att införa näringslivskriterier skulle leda till att vissa företag föredras på grundval av icke-mätbara faktorer under tilldelningsfasen, även om deras anbud inte uppvisar den bästa kombinationen av pris och kvalitet för upphandlaren.

Ändringsförslag 71 gäller artikel 57. Denna artikel, som för närvarande bara är tillämplig på tjänstekontrakt, handlar om eventuella svårigheter för de europeiska marknadsaktörerna att få tillträde till tjänstemarknaderna i tredje land. Enligt artikeln skall kommissionen arbeta för att lösa dessa problem. Genom ändringsförslaget skulle å ena sidan de nuvarande bestämmelserna utsträckas till att gälla tre slag av kontrakt och dessutom införa en skyldighet att ingripa då tredjeländerna inte respekterar vissa ILO-konventioner.

Det finns inget skäl till att utsträcka de nuvarande skyldigheterna att ingripa till att omfatta upphandling av varor och byggentreprenad. För dessa slag av upphandling finns det andra instrument, både i det här direktivet (se t.ex. artikel 56) och inom ramen för bilaterala och multilaterala avtal. Den här delen av ändringsförslaget är således inte godtagbart.

Då det gäller det nya fallet för ingripande är ett direktiv om offentlig upphandling inte det rätta instrumentet för att ge kommissionen i uppdrag att övervaka hur tredjeländerna följer den internationella arbetsrätten.

Genom ändringsförslag 73 stryks i artikel 62.1 den del av meningen där det tydligt sägs att valet av kommunikationsmedel som skall användas under ett uttagningsförfarande bestäms av den upphandlande enheten.

Om denna del av meningen stryks ger texten de deltagande möjlighet att själva välja kommunikationsmedel, vilket får de följder som framgår av ändringsförslag 49.

Genom ändringsförslag 74 införs i artikel 62 ett nytt stycke 1a, enligt vilket avancerade elektroniska signaturer och tillförlitlig kryptering skall användas när ritningar och planer sänds elektroniskt vid upphandling av tjänster.

Se skälen till att förkasta ändringsförslag 50 och den ändrade artikel 62 (ändringsförslag 75).

Ändringsförslag 77 skulle införa en presumtion om fritt tillträde till järnvägssektorn i samband med överföring och korrekt tillämpning av direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar ⁽¹⁾. Ändringsförslaget är knutet till den allmänna uteslutningsmekanismen i artikel 29.

Ändringsförslaget kan inte godtas, eftersom direktiv 91/440/EEG inte handlar om avreglering i egentlig mening.

Syftet med ändringsförslag 84 är att helt stryka banktjänsterna från direktivets tillämpningsområde.

Ändringsförslaget är inte godtagbart, eftersom det skulle sätta gemenskapens regelverk i fråga genom att utesluta kontrakt som för närvarande omfattas av direktivet. Dessutom är flera av de skäl som ofta ges för att motivera undantaget (förfarandena kan inte tillämpas på grund av de växlande räntesatserna) är inte godtagbara. Direktivet erbjuder nämligen medel (användning av kvalifikationssystem, ramavtal, datakommunikation etc.) som kan fylla de uppgivna behoven för offentlig upphandling.

Genom ändringsförslag 88 införs en ny bilaga med en förteckning över internationella konventioner rörande arbetsvillkor vid tillämpning av ändringsförslag 71.

Eftersom bilagan bara kan användas i samband med ändringsförslag 71 till artikel 57 och ändringsförslag 71 inte är godtagbart av skälen ovan, kan inte heller ändringsförslag 88 godtas av samma skäl.

3.4 Ändrat förslag

Med stöd av artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar Kommissionen sina förslag enligt ovanstående.

⁽¹⁾ EGT L 237, 24.8.1991, s. 25.